

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής (2. Vinaya Piṭaka)

3. Το μεγάλο κεφάλαιο (3. Mahāvaggapāḷi)

8. Η ενότητα για τους χιτώνες (8. Cīvarakkhandhako)

[Kd 8, PTS 1.268-1.311]

PaliVerse

3. Το μεγάλο κεφάλαιο

8. Η ενότητα για τους χιτώνες

202. Η ιστορία του Τζίβακα

326. Εκείνη την περίοδο ο Βούδας, ο Ευλογημένος, διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο η Βεσάλι ήταν ευημερούσα και ακμάζουσα και πολυπληθής και γεμάτη ανθρώπους και με αφθονία τροφής· και επτά χιλιάδες παλάτια και επτακόσια παλάτια και επτά παλάτια· και επτά χιλιάδες θολωτά δωμάτια και επτακόσια θολωτά δωμάτια και επτά θολωτά δωμάτια· και επτά χιλιάδες πάρκα και επτακόσια πάρκα και επτά πάρκα· και επτά χιλιάδες λιμνούλες και επτακόσιες λιμνούλες και επτά λιμνούλες· και η Αμπαπάλι η εταίρα ήταν όμορφη, αξιοθέατη, χαριτωμένη, προικισμένη με υπέρτατη ομορφιά χρώματος, επιδέξια στον χορό και το τραγούδι και τη μουσική, επισκεπτόμενη από ανθρώπους που είχαν ανάγκη, και πήγαινε τη νύχτα για πενήντα νομίσματα· και εξαιτίας της η Βεσάλι λαμπρυνόταν ακόμη περισσότερο. Τότε ένας κάτοικος του Ρατζάγκαχα πήγε στη Βεσάλι για κάποια υπόθεση. Ο κάτοικος του Ρατζάγκαχα είδε τη Βεσάλι ευημερούσα και ακμάζουσα και πολυπληθή και γεμάτη ανθρώπους και με αφθονία τροφής· και επτά χιλιάδες παλάτια και επτακόσια παλάτια και επτά παλάτια· και επτά χιλιάδες θολωτά δωμάτια και επτακόσια θολωτά δωμάτια και επτά θολωτά δωμάτια· και επτά χιλιάδες πάρκα και επτακόσια πάρκα και επτά πάρκα· και επτά χιλιάδες λιμνούλες και επτακόσιες λιμνούλες και επτά λιμνούλες· και την Αμπαπάλι την εταίρα, όμορφη, αξιοθέατη, χαριτωμένη, προικισμένη με υπέρτατη ομορφιά χρώματος, επιδέξια στον χορό και το τραγούδι και τη μουσική, επισκεπτόμενη από ανθρώπους που είχαν ανάγκη, που πήγαινε τη νύχτα για πενήντα νομίσματα, και εξαιτίας της τη Βεσάλι να λαμπρύνεται ακόμη περισσότερο.

327. Τότε ο κάτοικος του Ρατζάγκαχα, αφού τελείωσε εκείνη την υπόθεση στη Βεσάλι, επέστρεψε πάλι στη Ρατζάγκαχα. Πήγε εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού πλησίασε, είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Η Βεσάλι, μεγαλειότητα, είναι ευημερούσα και ακμάζουσα και πολυπληθής και γεμάτη ανθρώπους και με αφθονία τροφής· και επτά χιλιάδες παλάτια... κ.λπ... και εξαιτίας της η Βεσάλι λαμπρυνόταν ακόμη περισσότερο. Καλώς, μεγαλειότητα, κι εμείς ας εγκαταστήσουμε μια εταίρα». «Τότε λοιπόν, φίλε, βρείτε μια τέτοια κοπέλα που εσείς θα μπορούσατε να εγκαταστήσετε ως εταίρα». Εκείνη όμως την περίοδο στη Ρατζάγκαχα υπήρχε μια κοπέλα ονόματι Σαλαβατί, όμορφη, αξιοθέατη, χαριτωμένη, προικισμένη με υπέρτατη ομορφιά χρώματος. Τότε ο κάτοικος του Ρατζάγκαχα εγκατέστησε την κοπέλα Σαλαβατί ως εταίρα. Τότε η εταίρα Σαλαβατί σε σύντομο χρονικό διάστημα έγινε επιδέξια στον χορό και το τραγούδι και τη μουσική, επισκεπτόμενη από ανθρώπους που είχαν ανάγκη, και πήγαινε τη νύχτα για εκατό νομίσματα. Τότε η εταίρα Σαλαβατί σε σύντομο χρονικό διάστημα έμεινε έγκυος. Τότε στην εταίρα Σαλαβατί ήρθε αυτή η σκέψη: «Μια γυναίκα έγκυος είναι δυσάρεστη στους άνδρες. Αν κάποιος μάθει ότι η εταίρα Σαλαβατί είναι έγκυος, όλη η τιμή μου θα καταστραφεί. Γιατί να μην ανακοινώσω ότι είμαι άρρωστη;» Τότε η εταίρα Σαλαβατί διέταξε τον θυρωρό: «Μην αφήσεις, φίλε

θυρωρέ, κανέναν άνδρα να μπει. Και αν κάποιος με ρωτήσει, απάντησε ότι 'είναι άρρωστη'». «Ναι, κυρία», απάντησε εκείνος ο θυρωρός στην εταίρα Σαλαβατί. Τότε η εταίρα Σαλαβατί, ακολουθώντας την ωρίμανση εκείνου του εμβρύου, γέννησε γιο. Τότε η εταίρα Σαλαβατί διέταξε τη δούλη: «Λοιπόν, κυρά, αφού βάλεις αυτό το παιδί σε ένα παλιό κόσκινο και το βγάλεις έξω, πέταξέ το στο σωρό απορριμμάτων». «Ναι, κυρία», εκείνη η δούλη, αφού υποσχέθηκε στην εταίρα Σαλαβατί, αφού έβαλε εκείνο το παιδί σε ένα παλιό κόσκινο και το έβγαλε έξω, το πέταξε στο σωρό απορριμμάτων.

328. Εκείνη την περίοδο ένας πρίγκιπας ονόματι Αμπάγια, πηγαίνοντας νωρίς το πρωί για υπηρεσία στον βασιλιά, είδε εκείνο το παιδί περικυκλωμένο από κοράκια· αφού το είδε, ρώτησε τους ανθρώπους: «Τι είναι αυτό, φίλοι, περικυκλωμένο από κοράκια;» «Ένα παιδί, μεγαλειότατε». «Ζει, φίλοι;» «Ζει, μεγαλειότατε». «Τότε λοιπόν, φίλοι, πάρτε εκείνο το παιδί στο εσωτερικό παλάτι μας και δώστε το στις τροφούς να το μεγαλώσουν». «Ναι, μεγαλειότατε», εκείνοι οι άνθρωποι, αφού υποσχέθηκαν στον πρίγκιπα Αμπάγια, αφού πήγαν εκείνο το παιδί στο εσωτερικό παλάτι του πρίγκιπα Αμπάγια, το έδωσαν στις τροφούς: «Μεγαλώστε το». Επειδή ζούσε, του έδωσαν το όνομα «Τζίβακα». Επειδή μεγαλώθηκε από τον πρίγκιπα, του έδωσαν το όνομα «Κομαραμπάτσα». Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα σε σύντομο χρονικό διάστημα έφτασε στη νοημοσύνη. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα πήγε εκεί όπου ήταν ο πρίγκιπας Αμπάγια· αφού πλησίασε, είπε στον πρίγκιπα Αμπάγια: «Ποια είναι η μητέρα μου, μεγαλειότατε, ποιος ο πατέρας;» «Κι εγώ, φίλε Τζίβακα, δεν γνωρίζω τη μητέρα σου· αλλά εγώ είμαι ο πατέρας σου· από εμένα μεγαλώθηκες». Τότε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτές οι βασιλικές οικογένειες δεν είναι εύκολο να συντηρηθούν χωρίς τέχνη. Γιατί να μη μάθω μια τέχνη;»

329. Εκείνη την περίοδο στην Τακκασίλα διέμενε ένας ιατρός διάσημος σε όλες τις κατευθύνσεις. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, χωρίς άδεια από τον πρίγκιπα Αμπάγια, αναχώρησε προς την Τακκασίλα. Σταδιακά πήγε στην Τακκασίλα, εκεί όπου ήταν ο ιατρός· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον ιατρό: «Επιθυμώ, δάσκαλε, να μάθω την τέχνη». «Τότε λοιπόν, φίλε Τζίβακα, μάθε». Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα και πολλά μάθαινε και γρήγορα μάθαινε και καλά τα θυμόταν, και αυτό που είχε μάθει δεν το ξεχνούσε. Τότε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα, μετά την παρέλευση επτά ετών, ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ πράγματι και πολλά μαθαίνω και γρήγορα μαθαίνω και καλά τα θυμάμαι, και αυτό που έμαθα δεν το ξεχνώ, και επτά χρόνια μελετώ, αλλά το τέλος αυτής της τέχνης δεν φαίνεται. Πότε θα φανεί το τέλος αυτής της τέχνης;» Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα πήγε εκεί όπου ήταν εκείνος ο ιατρός· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον ιατρό: «Εγώ πράγματι, δάσκαλε, και πολλά μαθαίνω και γρήγορα μαθαίνω και καλά τα θυμάμαι, και αυτό που έμαθα δεν το ξεχνώ, και επτά χρόνια μελετώ, αλλά το τέλος αυτής της τέχνης δεν φαίνεται. Πότε θα φανεί το τέλος αυτής της τέχνης;» «Τότε λοιπόν, φίλε Τζίβακα, πάρε ένα σκαπτικό εργαλείο και αφού περιπλανηθείς ολόγυρα μια γιότζανα από την Τακκασίλα, ό,τι δεν είναι φάρμακο δεις, αυτό φέρε». «Ναι, δάσκαλε», ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού υποσχέθηκε σε εκείνον τον ιατρό, πήρε ένα σκαπτικό εργαλείο και περιπλανώμενος ολόγυρα μια γιότζανα από την Τακκασίλα δεν είδε τίποτε που να μην είναι φάρμακο. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα πήγε εκεί όπου ήταν εκείνος ο ιατρός· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον ιατρό: «Περιπλανήθηκα, δάσκαλε, ολόγυρα μια γιότζανα από την Τακκασίλα, δεν είδα τίποτε που να μην είναι φάρμακο». «Είσαι καλά εκπαιδευμένος,

φίλε Τζίβακα. Αυτά είναι αρκετά για τη διαβίωσή σου», και έδωσε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα λίγα εφόδια. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού πήρε εκείνα τα λίγα εφόδια, αναχώρησε προς τη Ρατζάγκαχα. Τότε εκείνα τα λίγα εφόδια του Τζίβακα Κομαραμπάτσα εξαντλήθηκαν στη μέση του δρόμου, στη Σακέτα. Τότε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι δρόμοι είναι ερημικοί, χωρίς νερό, χωρίς τροφή, δεν είναι εύκολο να τους διασχίσει κανείς χωρίς εφόδια. Γιατί να μην αναζητήσω εφόδια;»

Τέλος της ιστορίας του Τζίβακα.

203. Η ιστορία της σύζυγου του εμπόρου

330. Εκείνη την περίοδο η σύζυγος του εμπόρου στη Σακέτα είχε πονοκέφαλο επτά ετών. Πολλοί μεγάλοι μεγάλοι ιατροί, διάσημοι σε όλες τις κατευθύνσεις, αφού ήρθαν, δεν μπόρεσαν να την κάνουν υγιή. Αφού πήραν πολύ χρυσάφι, έφυγαν. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού μπήκε στη Σακέτα, ρώτησε τους ανθρώπους: «Ποιος, φίλε, είναι άρρωστος, ποιον να θεραπεύσω;» «Αυτή, δάσκαλε, η σύζυγος του εμπόρου έχει πονοκέφαλο επτά ετών· πήγαινε, δάσκαλε, θεράπευσε τη σύζυγο του εμπόρου». Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα πήγε στην κατοικία του πλούσιου οικοδεσπότη· αφού πλησίασε, διέταξε τον θυρωρό: «Πήγαινε, φίλε θυρωρέ, πες στη σύζυγο του εμπόρου: 'Ένας ιατρός, κυρία, έχει έρθει· αυτός επιθυμεί να σε δει'». «Ναι, δάσκαλε», εκείνος ο θυρωρός, αφού απάντησε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα, πήγε εκεί όπου ήταν η σύζυγος του εμπόρου· αφού πλησίασε, είπε στη σύζυγο του εμπόρου: «Ένας ιατρός, κυρία, έχει έρθει· αυτός επιθυμεί να σε δει». «Τι είδους, φίλε θυρωρέ, είναι ο ιατρός;» «Νέος, κυρία». «Αρκετά, φίλε θυρωρέ, τι θα μου κάνει ένας νέος ιατρός; Πολλοί μεγάλοι μεγάλοι ιατροί, διάσημοι σε όλες τις κατευθύνσεις, αφού ήρθαν, δεν μπόρεσαν να την κάνουν υγιή. Αφού πήραν πολύ χρυσάφι, έφυγαν». Τότε εκείνος ο θυρωρός πήγε εκεί όπου ήταν ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα· αφού έφτασε, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Η σύζυγος του εμπόρου, δάσκαλε, είπε έτσι: 'Αρκετά, φίλε θυρωρέ, τι θα μου κάνει ένας νέος ιατρός; Πολλοί μεγάλοι μεγάλοι ιατροί, διάσημοι σε όλες τις κατευθύνσεις, αφού ήρθαν, δεν μπόρεσαν να την κάνουν υγιή. Αφού πήραν πολύ χρυσάφι, έφυγαν'». «Πήγαινε, φίλε θυρωρέ, πες στη σύζυγο του εμπόρου: 'Ο ιατρός, κυρία, είπε έτσι: Μη δώσεις, λέει, κυρία, τίποτε πριν. Όταν γίνεις υγιής, τότε ό,τι θέλεις αυτό να δώσεις'». «Ναι, δάσκαλε», εκείνος ο θυρωρός, αφού απάντησε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα, πήγε εκεί όπου ήταν η σύζυγος του εμπόρου· αφού πλησίασε, είπε στη σύζυγο του εμπόρου: «Ο ιατρός, κυρία, είπε έτσι: 'Μη δώσεις, λέει, κυρία, τίποτε πριν. Όταν γίνεις υγιής, τότε ό,τι θέλεις αυτό να δώσεις'». «Τότε λοιπόν, φίλε θυρωρέ, ας έρθει ο ιατρός». «Ναι, κυρία», εκείνος ο θυρωρός, αφού απάντησε στη σύζυγο του εμπόρου, πήγε εκεί όπου ήταν ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα· αφού πλησίασε, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Η σύζυγος του εμπόρου σε καλεί, δάσκαλε».

Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα πλησίασε τη σύζυγο του εμπόρου· αφού πλησίασε και παρατήρησε την κατάσταση της σύζυγου του εμπόρου, είπε στη σύζυγο του εμπόρου: «Χρειαζόμαστε, κυρία, μια χούφτα βουτυρέλαιο». Τότε η σύζυγος του εμπόρου έδωσε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα μια χούφτα βουτυρέλαιο. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού μαγείρεψε εκείνη τη χούφτα βουτυρέλαιο με διάφορα φάρμακα και αφού ξάπλωσε τη σύζυγο του εμπόρου ανάσκελα στο κρεβάτι, της το έδωσε μέσω της μύτης. Τότε εκείνο το βουτυρέλαιο που δόθηκε μέσω της μύτης ανέβηκε από το

στόμα. Τότε η σύζυγος του εμπόρου, αφού το έφτυσε σε ένα δοχείο, διέταξε τη δούλη: «Λοιπόν, κυρά, πάρε αυτό το βουτυρέλαιο με βαμβάκι». Τότε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα ήρθε αυτή η σκέψη: «Καταπληκτικό πόσο τσιγκούνα είναι αυτή η νοικοκυρά, που θα βάλει να μαζέψουν αυτό το βουτυρέλαιο που πρόκειται να πεταχτεί με βαμβάκι. Και πολλά ακριβά φάρμακα έχουν χρησιμοποιηθεί από μένα. Μήπως αυτή θα μου δώσει κάποια δωρεά;» Τότε η σύζυγος του εμπόρου, αφού παρατήρησε την αλλαγή στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Γιατί εσύ, δάσκαλε, είσαι δυσανεσθημένος;» Εδώ σε μένα ήρθε αυτή η σκέψη: «Καταπληκτικό πόσο τσιγκούνα είναι αυτή η νοικοκυρά, που θα βάλει να μαζέψουν αυτό το βουτυρέλαιο που πρόκειται να πεταχτεί με βαμβάκι. Και πολλά ακριβά υλικά έχουν χρησιμοποιηθεί από μένα. Μήπως αυτή θα μου δώσει κάποια δωρεά;» «Εμείς, δάσκαλε, ως οικογενειάρχες γνωρίζουμε την αξία αυτού του αυτοελέγχου. Καλύτερα αυτό το βουτυρέλαιο να χυθεί για άλειμμα ποδιών δούλων ή εργατών ή για άναμμα λυχναριών. Μη γίνεσαι, δάσκαλε, δυσανεσθημένος. Η δωρεά σου δεν θα μειωθεί». Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα αφαίρεσε τον επταετή πονοκέφαλο της συζύγου του εμπόρου με μία μόνο ρινική θεραπεία. Τότε η σύζυγος του εμπόρου, όντας υγιής, έδωσε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα τέσσερις χιλιάδες. Ο γιος - «Η μητέρα μου είναι υγιής», έδωσε τέσσερις χιλιάδες. Η νύφη - «Η πεθερά μου είναι υγιής», έδωσε τέσσερις χιλιάδες. Ο πλούσιος οικοδεσπότης - «Η σύζυγός μου είναι υγιής», έδωσε τέσσερις χιλιάδες και έναν δούλο και μια δούλη και μια άμαξα με άλογα.

Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού πήρε εκείνες τις δεκαέξι χιλιάδες και τον δούλο και τη δούλη και την άμαξα με τα άλογα, αναχώρησε προς τη Ρατζάγκαχα. Σταδιακά πήγε στη Ρατζάγκαχα, εκεί όπου ήταν ο πρίγκιπας Αμπάγια· αφού πλησίασε, είπε στον πρίγκιπα Αμπάγια: «Αυτή είναι η πρώτη μου εργασία, μεγαλειότητα, δεκαέξι χιλιάδες και ένας δούλος και μια δούλη και μια άμαξα με άλογα. Ας δεχθεί ο κύριός μου αυτά ως αμοιβή για την ανατροφή μου». «Αρκετά, φίλε Τζίβακα· ας είναι δικά σου. Χτίσε μια κατοικία στο εσωτερικό παλάτι μας». «Ναι, μεγαλειότητα», ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού υποσχέθηκε στον πρίγκιπα Αμπάγια, έχτισε μια κατοικία στο εσωτερικό παλάτι του πρίγκιπα Αμπάγια.

Τέλος της ιστορίας της συζύγου του εμπόρου.

204. Η ιστορία του βασιλιά Μπιμπισάρα

331. Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα είχε πάθηση από έλκος. Τα ρούχα λερώνονταν με αίμα. Οι βασίλισσες, αφού τον είδαν, τον κοροΐδευαν: «Ο κύριος έχει τώρα έμμηνο ρύση, το λουλούδι του κυρίου εμφανίστηκε, σύντομα ο κύριος θα γεννήσει». Εξαιτίας αυτού ο βασιλιάς ντρεπόταν. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα είπε στον πρίγκιπα Αμπάγια: «Εγώ, φίλε Αμπάγια, έχω τέτοια πάθηση, τα ρούχα λερώνονται με αίμα, οι βασίλισσες αφού με βλέπουν με κοροΐδεύουν: 'Ο κύριος έχει τώρα έμμηνο ρύση, το λουλούδι του κυρίου εμφανίστηκε, σύντομα ο κύριος θα γεννήσει'. Έλα λοιπόν, φίλε Αμπάγια, βρες έναν τέτοιο ιατρό που θα με θεραπεύσει». «Αυτός, μεγαλειότητα, ο δικός μας Τζίβακα είναι ιατρός νεαρός και ικανός. Αυτός θα θεραπεύσει τη μεγαλειότητά σας». «Τότε λοιπόν, φίλε Αμπάγια, διάταξε τον ιατρό Τζίβακα· αυτός θα με θεραπεύσει». Τότε ο πρίγκιπας Αμπάγια διέταξε τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Πήγαινε, φίλε Τζίβακα, θέραπευσε τον βασιλιά». «Ναι, μεγαλειότητα», ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού

υποσχέθηκε στον πρίγκιπα Αμπάγια, παίρνοντας φάρμακο στο νύχι, πήγε εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού πλησίασε, είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Θα δω την πάθησή σας, μεγαλειότατε». Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα αφαίρεσε την πάθηση από έλκος του βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα με μία μόνο αλοιφή. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, όντας υγιής, αφού έβαλε πεντακόσιες γυναίκες να στολιστούν με όλα τα κοσμήματα, αφού τις έβαλε να τα βγάλουν και να τα κάνουν σωρό, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Αυτά, φίλε Τζίβακα, τα κοσμήματα των πεντακοσίων γυναικών ας είναι δικά σου». «Αρκετά, μεγαλειότατε, ας θυμάται η μεγαλειότητά σας την αξιέπαινη πράξη μου». «Τότε λοιπόν, φίλε Τζίβακα, συμπαραστάσου σε μένα, στον γυναικωνίτη και στην κοινότητα μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα.

Τέλος της ιστορίας του βασιλιά Μπιμπισάρα.

205. Η ιστορία του εμπόρου της Ρατζαγκάχα

332. Εκείνη την περίοδο ο πλούσιος του Ρατζαγκάχα είχε πονοκέφαλο επτά ετών. Πολλοί μεγάλοι μεγάλοι ιατροί, διάσημοι σε όλες τις κατευθύνσεις, αφού ήρθαν, δεν μπόρεσαν να την κάνουν υγιή. Αφού πήραν πολύ χρυσάφι, έφυγαν. Επιπλέον, είχε απορριφθεί από τους ιατρούς. Ορισμένοι ιατροί είπαν έτσι: «Την πέμπτη ημέρα ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει». Ορισμένοι ιατροί είπαν έτσι: «Την έβδομη ημέρα ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει». Τότε στους κατοίκους της κωμόπολης του Ρατζαγκάχα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο πλούσιος οικοδεσπότης είναι πολύ βοηθητικός και στον βασιλιά και στην κωμόπολη. Επιπλέον, έχει απορριφθεί από τους ιατρούς. Ορισμένοι ιατροί είπαν έτσι: 'Την πέμπτη ημέρα ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει'. Ορισμένοι ιατροί είπαν έτσι: 'Την έβδομη ημέρα ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει'. Και αυτός ο Τζίβακα, ο ιατρός του βασιλιά, είναι νεαρός και ικανός. Γιατί να μην ζητήσουμε από τον βασιλιά τον ιατρό Τζίβακα να θεραπεύσει τον πλούσιο οικοδεσπότη;» Τότε οι κάτοικοι της κωμόπολης του Ρατζαγκάχα πήγαν εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού πλησίασε, είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Αυτός, μεγαλειότατε, ο πλούσιος οικοδεσπότης είναι πολύ βοηθητικός και στη μεγαλειότητά σας και στην κωμόπολη· επιπλέον, έχει απορριφθεί από τους ιατρούς. Ορισμένοι ιατροί είπαν έτσι: Την πέμπτη ημέρα ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει. Ορισμένοι ιατροί είπαν έτσι: Την έβδομη ημέρα ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει. Καλό θα ήταν η μεγαλειότητά σας να διατάξει τον ιατρό Τζίβακα να θεραπεύσει τον πλούσιο οικοδεσπότη».

Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα διέταξε τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Πήγαινε, φίλε Τζίβακα, θεράπευσε τον πλούσιο οικοδεσπότη». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα και πήγε εκεί όπου ήταν ο πλούσιος οικοδεσπότης· αφού πλησίασε και παρατήρησε την κατάσταση του πλούσιου οικοδεσπότη, είπε στον πλούσιο οικοδεσπότη: «Αν εσύ, οικοδεσπότη, γινόσουν υγιής, τι θα ήταν η δωρεά για μένα;» «Ας είναι δική σου, δάσκαλε, όλη η περιουσία μου, και εγώ θα είμαι δούλος σου». «Θα μπορέσεις όμως εσύ, οικοδεσπότη, να ξαπλώσεις στο ένα πλάι για επτά μήνες;» «Μπορώ εγώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω στο ένα πλάι για επτά μήνες». «Θα

μπορέσεις όμως εσύ, οικοδεσπότη, να ξαπλώσεις στο άλλο πλάι για επτά μήνες;» «Μπορώ εγώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω στο άλλο πλάι για επτά μήνες». «Θα μπορέσεις όμως εσύ, οικοδεσπότη, να ξαπλώσεις ανάσκελα για επτά μήνες;» «Μπορώ εγώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω ανάσκελα για επτά μήνες».

Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού ξάπλωσε τον πλούσιο οικοδεσπότη στο κρεβάτι και τον έδεσε στο κρεβάτι, αφού αφαίρεσε το δέρμα του κεφαλιού, αφού άνοιξε τη ραφή, αφού έβγαλε δύο σκουλήκια, τα έδειξε στο πλήθος - «Δείτε, κύριοι, αυτά τα δύο σκουλήκια, ένα μικρό και ένα μεγάλο. Εκείνοι οι δάσκαλοι που είπαν έτσι - την πέμπτη ημέρα ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει - από αυτούς είχε δει αυτό το μεγάλο σκουλήκι. Την πέμπτη ημέρα θα καταναλώσει τον εγκέφαλο του πλούσιου οικοδεσπότη. Με την εξάντληση του εγκεφάλου ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει. Καλά είδαν εκείνοι οι δάσκαλοι. Εκείνοι οι δάσκαλοι που είπαν έτσι - την έβδομη ημέρα ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει - από αυτούς είχε δει αυτό το μικρό σκουλήκι. Την έβδομη ημέρα θα καταναλώσει τον εγκέφαλο του πλούσιου οικοδεσπότη. Με την εξάντληση του εγκεφάλου ο πλούσιος οικοδεσπότης θα πεθάνει. Καλά είδαν εκείνοι οι δάσκαλοι». Αφού έκλεισε τη ραφή, αφού έραψε το δέρμα του κεφαλιού, έβαλε αλοιφή. Τότε ο πλούσιος οικοδεσπότης, μετά την παρέλευση επτά ημερών, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Δεν μπορώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω στο ένα πλάι για επτά μήνες». «Δεν μου υποσχέθηκες, οικοδεσπότη - μπορώ εγώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω στο ένα πλάι για επτά μήνες;» «Αλήθεια, δάσκαλε, υποσχέθηκα, αλλά θα πεθάνω· δεν μπορώ να ξαπλώσω στο ένα πλάι για επτά μήνες». «Τότε λοιπόν εσύ, οικοδεσπότη, ξάπλωσε στο άλλο πλάι για επτά μήνες». Τότε ο πλούσιος οικοδεσπότης, μετά την παρέλευση επτά ημερών, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Δεν μπορώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω στο άλλο πλάι για επτά μήνες». «Δεν μου υποσχέθηκες, οικοδεσπότη - μπορώ εγώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω στο άλλο πλάι για επτά μήνες;» «Αλήθεια, δάσκαλε, υποσχέθηκα, αλλά θα πεθάνω· δεν μπορώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω στο άλλο πλάι για επτά μήνες». «Τότε λοιπόν εσύ, οικοδεσπότη, ξάπλωσε ανάσκελα για επτά μήνες». Τότε ο πλούσιος οικοδεσπότης, μετά την παρέλευση επτά ημερών, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Δεν μπορώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω ανάσκελα για επτά μήνες». «Δεν μου υποσχέθηκες, οικοδεσπότη - μπορώ εγώ, δάσκαλε, να ξαπλώσω ανάσκελα για επτά μήνες;» «Αλήθεια, δάσκαλε, υποσχέθηκα, αλλά θα πεθάνω· δεν μπορώ να ξαπλώσω ανάσκελα για επτά μήνες». «Αν εγώ δεν σου το έλεγα αυτό, οικοδεσπότη, ούτε τόσο δεν θα ξάπλωνες· αλλά εκ των προτέρων γνώριζα - σε τρεις εβδομάδες ο πλούσιος οικοδεσπότης θα γίνει υγιής. Σήκω, οικοδεσπότη, είσαι υγιής. Γνωρίζεις ποια είναι η δωρεά μου;» «Ας είναι δική σου, δάσκαλε, όλη η περιουσία μου, και εγώ θα είμαι δούλος σου». «Αρκετά, οικοδεσπότη, μη μου δώσεις όλη την περιουσία σου, και μη γίνεις δούλος μου. Δώσε στον βασιλιά εκατό χιλιάδες, και σε μένα εκατό χιλιάδες». Τότε ο πλούσιος οικοδεσπότης, όντας υγιής, έδωσε στον βασιλιά εκατό χιλιάδες και στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα εκατό χιλιάδες.

Τέλος της ιστορίας του εμπόρου της Ρατζαγκάχα.

206. Η ιστορία του υιού του εμπόρου

333. Εκείνη την περίοδο ο γιος του εμπόρου της Μπαρνασί, ενώ έπαιζε στην κούνια, είχε εντερικό κόμπο, εξαιτίας του οποίου ακόμα και ο χυλός ρυζιού που έπινε δεν χωνευόταν σωστά, ακόμα και η τροφή που έτρωγε δεν χωνευόταν σωστά, ούτε η

αφόδευση ούτε τα ούρα ήταν κανονικά. Αυτός εξαιτίας αυτού έγινε αδύνατος, τραχύς, άσχημος, χλωμός και κιτρινωπός, με σώμα καλυμμένο από φλέβες. Τότε στον έμπορο της Μπαρνασί ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο γιος μου έχει τέτοια πάθηση, εξαιτίας της οποίας ακόμα και ο χυλός ρυζιού που πίνει δεν χωνεύεται σωστά, ακόμα και η τροφή που τρώει δεν χωνεύεται σωστά, ούτε η αφόδευση ούτε τα ούρα είναι κανονικά. Αυτός εξαιτίας αυτού είναι αδύνατος, τραχύς, άσχημος, χλωμός και κιτρινωπός, με σώμα καλυμμένο από φλέβες. Γιατί να μην πάω στη Ρατζάγκαχα και να ζητήσω από τον βασιλιά τον ιατρό Τζίβακα να θεραπεύσει τον γιο μου;» Τότε ο έμπορος της Μπαρνασί, αφού πήγε στη Ρατζάγκαχα, πλησίασε τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού πλησίασε, είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Ο γιος μου, μεγαλειότατε, έχει τέτοια πάθηση, εξαιτίας της οποίας ακόμα και ο χυλός ρυζιού που πίνει δεν χωνεύεται σωστά, ακόμα και η τροφή που τρώει δεν χωνεύεται σωστά, ούτε η αφόδευση ούτε τα ούρα είναι κανονικά. Αυτός εξαιτίας αυτού είναι αδύνατος, τραχύς, άσχημος, χλωμός και κιτρινωπός, με σώμα καλυμμένο από φλέβες. Καλό θα ήταν η μεγαλειότητά σας να διατάξει τον ιατρό Τζίβακα να θεραπεύσει τον γιο μου».

Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα διέταξε τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Πήγαινε, φίλε Τζίβακα, αφού πας στη Μπαρνασί, θεράπευσε τον γιο του εμπόρου της Μπαρνασί». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα και αφού πήγε στη Μπαρνασί, πλησίασε τον γιο του εμπόρου της Μπαρνασί· αφού πλησίασε και παρατήρησε την κατάσταση του γιου του εμπόρου της Μπαρνασί, αφού απομάκρυνε τον κόσμο, αφού τοποθέτησε παραπέτασμα γύρω, αφού τον έδεσε σε στύλο, αφού τοποθέτησε τη σύζυγο μπροστά, αφού άνοιξε το δέρμα της κοιλιάς, αφού έβγαλε τον εντερικό κόμπο, τον έδειξε στη σύζυγο: «Δες την πάθηση του συζύγου σου· εξαιτίας αυτού ακόμα και ο χυλός ρυζιού που πίνει δεν χωνεύεται σωστά, ακόμα και η τροφή που τρώει δεν χωνεύεται σωστά, ούτε η αφόδευση ούτε τα ούρα είναι κανονικά· εξαιτίας αυτού αυτός είναι αδύνατος, τραχύς, άσχημος, χλωμός και κιτρινωπός, με σώμα καλυμμένο από φλέβες». Αφού ξετύλιξε τον εντερικό κόμπο, αφού επανατοποθέτησε τα έντερα, αφού έραψε το δέρμα της κοιλιάς, έβαλε αλοιφή. Τότε ο γιος του εμπόρου της Μπαρνασί σε σύντομο χρονικό διάστημα έγινε υγιής. Τότε ο έμπορος της Μπαρνασί, σκεπτόμενος «ο γιος μου στέκεται υγιής», έδωσε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα δεκαέξι χιλιάδες. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού πήρε εκείνες τις δεκαέξι χιλιάδες, επέστρεψε πάλι στη Ρατζάγκαχα.

Τέλος της ιστορίας του υιού του εμπόρου.

207. Η ιστορία του βασιλιά Πατζότα

334. Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς Πατζότα είχε ίκτερο. Πολλοί μεγάλοι μεγάλοι ιατροί, διάσημοι σε όλες τις κατευθύνσεις, αφού ήρθαν, δεν μπόρεσαν να την κάνουν υγιή. Αφού πήραν πολύ χρυσάφι, έφυγαν. Τότε ο βασιλιάς Πατζότα έστειλε έναν αγγελιαφόρο κοντά στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Έχω τέτοια ασθένεια· καλό θα ήταν η μεγαλειότητά σας να διατάξει τον ιατρό Τζίβακα· αυτός θα με θεραπεύσει». Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα διέταξε τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Πήγαινε, φίλε Τζίβακα· αφού πας στην Ουτζένι, θεράπευσε τον βασιλιά Πατζότα». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα και αφού πήγε στην Ουτζένι,

πλησίασε τον βασιλιά Πατζότα· αφού πλησίασε και παρατήρησε την κατάσταση του βασιλιά Πατζότα, είπε στον βασιλιά Πατζότα: «Δώσε μου βουτυρέλαιο, μεγαλειότατε, θα το μαγειρέψω. Αυτό θα το πει η μεγαλειότητά σας». «Αρκετά, φίλε Τζίβακα· ό,τι μπορείς να κάνεις χωρίς βουτυρέλαιο για να με κάνεις υγιή, αυτό κάνε. Αηδιαστικό μου είναι το βουτυρέλαιο, αποκρουστικό». Τότε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο βασιλιάς έχει τέτοια ασθένεια· δεν είναι δυνατόν χωρίς βουτυρέλαιο να τον κάνω υγιή. Γιατί να μη μαγειρέψω το βουτυρέλαιο με στυφό χρώμα, στυφή οσμή και στυφή γεύση;» Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα μαγείρεψε το βουτυρέλαιο με διάφορα φάρμακα, με στυφό χρώμα, στυφή οσμή και στυφή γεύση. Τότε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτού του βασιλιά το βουτυρέλαιο που ήπие, όταν χωνευτεί, θα προκαλέσει ρέψιμο. Αυτός ο βασιλιάς είναι άγριος· μπορεί να με σκοτώσει. Γιατί να μη ζητήσω άδεια εκ των προτέρων;» Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα πλησίασε τον βασιλιά Πατζότα· αφού πλησίασε, είπε στον βασιλιά Πατζότα: «Εμείς, μεγαλειότατε, οι ιατροί, σε τέτοιες στιγμές ξεριζώνουμε ρίζες και συλλέγουμε φάρμακα. Καλό θα ήταν η μεγαλειότητά σας να διατάξει στους στάβλους οχημάτων και στις πύλες: με όποιο όχημα ο Τζίβακα επιθυμεί, με εκείνο το όχημα ας πηγαίνει· από όποια πύλη επιθυμεί, από εκείνη την πύλη ας πηγαίνει· όποια ώρα επιθυμεί, εκείνη την ώρα ας πηγαίνει· όποια ώρα επιθυμεί, εκείνη την ώρα ας μπαίνει». Τότε ο βασιλιάς Πατζότα διέταξε στους στάβλους οχημάτων και στις πύλες: «Με όποιο όχημα ο Τζίβακα επιθυμεί, με εκείνο το όχημα ας πηγαίνει· από όποια πύλη επιθυμεί, από εκείνη την πύλη ας πηγαίνει· όποια ώρα επιθυμεί, εκείνη την ώρα ας πηγαίνει· όποια ώρα επιθυμεί, εκείνη την ώρα ας μπαίνει».

Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς Πατζότα είχε μια ελεφαντίνα ονόματι Μπαντάβατικά που μπορούσε να διανύσει πενήντα γιότζανα. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα πρόσφερε το βουτυρέλαιο στον βασιλιά Πατζότα: «Ας πει η μεγαλειότητά σας το στυφό». Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού έδωσε να πει το βουτυρέλαιο στον βασιλιά Πατζότα, πήγε στον στάβλο των ελεφάντων και με την ελεφαντίνα Μπαντάβατικά έφυγε από την πόλη.

Τότε εκείνο το βουτυρέλαιο που ήπие ο βασιλιάς Πατζότα, καθώς χωνευόταν, του προκάλεσε αναγούλα. Τότε ο βασιλιάς Πατζότα είπε στους ανθρώπους: «Από τον κακόβουλο Τζίβακα, φίλοι, μου δόθηκε να πω βουτυρέλαιο. Τότε λοιπόν, φίλοι, ψάξτε τον ιατρό Τζίβακα». «Με την ελεφαντίνα Μπαντάβατικά, μεγαλειότατε, έφυγε από την πόλη». Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς Πατζότα είχε έναν δούλο ονόματι Κάκα που μπορούσε να διανύσει εξήντα γιότζανα, γεννημένος εξαρτώμενος από μη ανθρώπινο πνεύμα. Τότε ο βασιλιάς Πατζότα διέταξε τον δούλο Κάκα: «Πήγαινε, φίλε Κάκα, γύρισε πίσω τον ιατρό Τζίβακα - ο βασιλιάς σε καλεί πίσω, δάσκαλε. Αυτοί πράγματι, φίλε Κάκα, οι ιατροί είναι γεμάτοι απάτη. Και μη δεχτείς τίποτα από αυτόν».

Τότε ο δούλος Κάκα συνάντησε τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα στη μέση του δρόμου στην Κοσάμπι.

Τον βρήκε να τρώει το πρωινό γεύμα. Τότε ο δούλος Κάκα είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Ο βασιλιάς σε καλεί πίσω, δάσκαλε». «Περίμενε, φίλε Κάκα, μέχρι να φάω. Λοιπόν, φίλε Κάκα, φάε». «Αρκετά, δάσκαλε, έχω διαταχθεί από τον βασιλιά - αυτοί πράγματι, φίλε Κάκα, οι ιατροί είναι γεμάτοι απάτη, μη δεχτείς τίποτα από αυτόν». Εκείνη την περίοδο ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού έβαλε φάρμακο στο νύχι

του, έτρωγε αμάλακα και έπινε πόσιμο νερό. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα είπε στον δούλο Κάκα: «Λοιπόν, φίλε Κάκα, φάε αμάλακα και πιες πόσιμο νερό». Τότε ο δούλος Κάκα - αυτός ο ιατρός τρώει αμάλακα και πίνει πόσιμο νερό, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει κάτι κακόβουλο - έφαγε μισό αμάλακα και ήπιε πόσιμο νερό. Εκείνο το μισό αμάλακα που έφαγε τον έκανε να το αποβάλει εκεί ακριβώς. Τότε ο δούλος Κάκα είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Υπάρχει ζωή για μένα, δάσκαλε;» «Μη φοβάσαι, φίλε Κάκα, και εσύ θα γίνεις υγιής και ο βασιλιάς. Εκείνος ο βασιλιάς είναι άγριος, θα μπορούσε να με σκοτώσει, γι' αυτό δεν επιστρέφω»· και αφού παρέδωσε την ελεφαντίνα Μπαντάβατικα στον Κάκα, αναχώρησε προς τη Ρατζάγκαχα. Σταδιακά πήγε εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού πλησίασε, ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα. «Καλά έκανες, φίλε Τζίβακα, που δεν επέστρεψες· εκείνος ο βασιλιάς είναι άγριος, θα μπορούσε να σε σκοτώσει». Τότε ο βασιλιάς Πατζότα, όντας υγιής, έστειλε έναν αγγελιαφόρο κοντά στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Ας έρθει ο Τζίβακα, θα του δώσω μια ευλογία». «Αρκετά, κύριε, ας θυμάται η μεγαλειότητά σας την αξιέπαινη πράξη μου».

Τέλος της ιστορίας του βασιλιά Πατζότα.

208. Η πραγματεία για το ζευγάρι υφασμάτων από τη Σιβέγιακα

335. Εκείνη την περίοδο στον βασιλιά Πατζότα είχε εμφανιστεί ένα ζευγάρι υφασμάτων από τη Σιβέγιακα - το πρώτο και το καλύτερο και το εκλεκτότερο και το ύψιστο και το εξαίρετο μεταξύ πολλών υφασμάτων, πολλών ζευγαριών υφασμάτων, πολλών εκατοντάδων ζευγαριών υφασμάτων, πολλών χιλιάδων ζευγαριών υφασμάτων, πολλών εκατοντάδων χιλιάδων ζευγαριών υφασμάτων. Τότε ο βασιλιάς Πατζότα έστειλε εκείνο το ζευγάρι υφασμάτων από τη Σιβέγιακα στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα. Τότε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτό το ζευγάρι υφασμάτων από τη Σιβέγιακα μου στάλθηκε από τον βασιλιά Πατζότα - το πρώτο και το καλύτερο και το εκλεκτότερο και το ύψιστο και το εξαίρετο μεταξύ πολλών υφασμάτων, πολλών ζευγαριών υφασμάτων, πολλών εκατοντάδων ζευγαριών υφασμάτων, πολλών χιλιάδων ζευγαριών υφασμάτων, πολλών εκατοντάδων χιλιάδων ζευγαριών υφασμάτων. Κανένας άλλος δεν το αξίζει σε αντάλλαγμα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, ή τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα».

Τέλος της πραγματείας για το ζευγάρι υφασμάτων από τη Σιβέγιακα.

209. Η πραγματεία για τα τριάντα καθαρτικά

336. Εκείνη την περίοδο το σώμα του Ευλογημένου έπασχε από σωματική διαταραχή. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Το σώμα του Τατχάγκατα, Άναντα, πάσχει από σωματική διαταραχή. Ο Τατχάγκατα επιθυμεί να πιει καθαρτικό». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε εκεί όπου ήταν ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα· αφού έφτασε, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Το σώμα του Τατχάγκατα, φίλε Τζίβακα, πάσχει από σωματική διαταραχή. Ο Τατχάγκατα επιθυμεί να πιει καθαρτικό». «Τότε λοιπόν, σεβάσμιε Άναντα, εφάρμοσε θεραπεία με λάδι στο σώμα του Ευλογημένου για μερικές ημέρες». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού εφάρμοσε θεραπεία με λάδι στο σώμα του Ευλογημένου για μερικές ημέρες, πήγε εκεί όπου ήταν ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα· αφού έφτασε, είπε στον Τζίβακα

Κομαραμπάτσα: «Το σώμα του Τατχάγκατα, φίλε Τζίβακα, έχει λιπανθεί. Όποτε τώρα θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα». Τότε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα ήρθε αυτή η σκέψη: «Δεν είναι πρόπον για μένα αυτό, να δώσω στον Ευλογημένο χονδροειδές καθαριστικό». Αφού εμπότισε τρεις χούφτες νούφαρα με διάφορα φάρμακα, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, πρόσφερε μια χούφτα νούφαρα στον Ευλογημένο: «Ας μυρίσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αυτή την πρώτη χούφτα νούφαρα. Αυτό θα καθαρίσει τον Ευλογημένο δέκα φορές». Πρόσφερε τη δεύτερη χούφτα νούφαρα στον Ευλογημένο: «Ας μυρίσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αυτή τη δεύτερη χούφτα νούφαρα. Αυτό θα καθαρίσει τον Ευλογημένο δέκα φορές». Πρόσφερε την τρίτη χούφτα νούφαρα στον Ευλογημένο: «Ας μυρίσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αυτή την τρίτη χούφτα νούφαρα. Αυτό θα καθαρίσει τον Ευλογημένο δέκα φορές». Έτσι θα υπάρξει καθαριστικό τριάντα φορές για τον Ευλογημένο. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού έδωσε καθαριστικό τριάντα φορές στον Ευλογημένο, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα, καθώς είχε βγει έξω από το πρόπυλο της πόρτας, ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ έδωσα καθαριστικό τριάντα φορές στον Ευλογημένο. Το σώμα του Τατχάγκατα πάσχει από σωματική διαταραχή. Δεν θα καθαρίσει τον Ευλογημένο τριάντα φορές· θα καθαρίσει τον Ευλογημένο είκοσι εννέα φορές. Αλλά όμως ο Ευλογημένος, αφού καθαριστεί, θα κάνει μπάνιο. Αφού κάνει μπάνιο ο Ευλογημένος, θα τον καθαρίσει μία φορά. Έτσι θα υπάρξει καθαριστικό τριάντα φορές για τον Ευλογημένο».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Τζίβακα Κομαραμπάτσα, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Εδώ, Άναντα, στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού βγήκε έξω από το πρόπυλο της πόρτας, ήρθε αυτή η σκέψη: 'Εγώ έδωσα στον Ευλογημένο καθαριστικό για τριάντα φορές. Το σώμα του Τατχάγκατα πάσχει από σωματική διαταραχή. Δεν θα καθαρίσει τον Ευλογημένο τριάντα φορές, θα καθαρίσει τον Ευλογημένο είκοσι εννέα φορές. Αλλά όμως ο Ευλογημένος, αφού καθαριστεί, θα κάνει μπάνιο. Αφού κάνει μπάνιο ο Ευλογημένος, θα τον καθαρίσει μία φορά. Έτσι θα γίνει καθαριστικό για τον Ευλογημένο τριάντα φορές.' Τότε λοιπόν, Άναντα, ετοίμασε ζεστό νερό». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο, ετοίμασε ζεστό νερό.

Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα είπε στον Ευλογημένο: «Καθαρίστηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος;» «Καθαρίστηκε, Τζίβακα». «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, αφού βγήκα έξω από το πρόπυλο της πόρτας, ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ έδωσα καθαριστικό τριάντα φορές στον Ευλογημένο. Το σώμα του Τατχάγκατα πάσχει από σωματική διαταραχή. Δεν θα καθαρίσει τον Ευλογημένο τριάντα φορές· θα καθαρίσει τον Ευλογημένο είκοσι εννέα φορές. Αλλά όμως ο Ευλογημένος, αφού καθαριστεί, θα κάνει μπάνιο. Αφού κάνει μπάνιο ο Ευλογημένος, θα τον καθαρίσει μία φορά. Έτσι θα υπάρξει καθαριστικό τριάντα φορές για τον Ευλογημένο». Ας κάνει μπάνιο, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας κάνει μπάνιο ο Καλότυχος. Τότε ο Ευλογημένος έκανε μπάνιο με ζεστό νερό. Αφού έκανε μπάνιο ο Ευλογημένος, τον καθάρισε μία φορά. Έτσι έγινε καθαριστικό για τον Ευλογημένο τριάντα φορές. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα είπε στον Ευλογημένο: «Όσο, σεβάσμιε κύριε, το σώμα του Ευλογημένου γίνεται κανονικό, αρκεί προσφερόμενη τροφή με ζωμό».

210. Η πραγματεία για την αίτηση ευλογίας

337. Τότε το σώμα του Ευλογημένου σε σύντομο χρονικό διάστημα έγινε κανονικό. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού πήρε εκείνο το ζευγάρι υφασμάτων από τη Σιβέγιακα, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα είπε στον Ευλογημένο: «Αιτούμαι, σεβάσμιε κύριε, μία χάρη από τον Ευλογημένο». «Οι Τατχάγκατα, Τζίβακα, έχουν υπερβεί τις χάρες». «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, που είναι επιτρεπτό και αυτό που είναι άμεμπτο». «Μίλησε, Τζίβακα». «Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, φορεί χιτώνες από κουρέλια, και η κοινότητα μοναχών επίσης. Αυτό το ζευγάρι υφασμάτων από τη Σιβέγιακα μου στάλθηκε από τον βασιλιά Πατζότα - το πρώτο και το καλύτερο και το εκλεκτότερο και το ύψιστο και το εξαιρετο μεταξύ πολλών υφασμάτων, πολλών ζευγαριών υφασμάτων, πολλών εκατοντάδων ζευγαριών υφασμάτων, πολλών χιλιάδων ζευγαριών υφασμάτων, πολλών εκατοντάδων χιλιάδων ζευγαριών υφασμάτων. Ας δεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος από μένα το ζευγάρι υφασμάτων από τη Σιβέγιακα· και ας επιτρέψει χιτώνα δοσμένο από οικοδεσπότη στην κοινότητα μοναχών». Ο Ευλογημένος δέχθηκε το ζευγάρι υφασμάτων από τη Σιβέγιακα. Τότε ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, χιτώνα δοσμένο από οικοδεσπότη. Όποιος επιθυμεί, ας φορεί χιτώνες από κουρέλια. Όποιος επιθυμεί, ας συναινεί σε χιτώνα δοσμένο από οικοδεσπότη. Επαινώ, μοναχοί, την ικανοποίηση με οτιδήποτε».

Οι άνθρωποι στη Ρατζάγκαχα άκουσαν: «Από τον Ευλογημένο, λένε, επιτράπηκε χιτώνας δοσμένος από οικοδεσπότη στους μοναχούς». Και αυτοί οι άνθρωποι ήταν χαρούμενοι και ενθουσιασμένοι: «Τώρα λοιπόν εμείς θα δώσουμε δωρεές, θα κάνουμε αξιέπαινες πράξεις, αφού από τον Ευλογημένο επιτράπηκε χιτώνας δοσμένος από οικοδεσπότη στους μοναχούς». Μέσα σε μία μόνο ημέρα στη Ρατζάγκαχα εγέρθηκαν πολλές χιλιάδες χιτώνες.

Οι άνθρωποι της υπαίθρου άκουσαν: «Από τον Ευλογημένο, λένε, επιτράπηκε χιτώνας δοσμένος από οικοδεσπότη στους μοναχούς». Και αυτοί οι άνθρωποι ήταν χαρούμενοι και ενθουσιασμένοι: «Τώρα λοιπόν εμείς θα δώσουμε δωρεές, θα κάνουμε αξιέπαινες πράξεις, αφού από τον Ευλογημένο επιτράπηκε χιτώνας δοσμένος από οικοδεσπότη στους μοναχούς». Και στην ύπαιθρο μέσα σε μία μόνο ημέρα εγέρθηκαν πολλές χιλιάδες χιτώνες.

Εκείνη όμως την περίοδο στην Κοινότητα είχε εγερθεί μανδύας. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, τον μανδύα».

Είχε εγερθεί μεταξωτός μανδύας. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, τον μεταξωτό μανδύα».

Είχε εγερθεί χνουδωτό κλινοσκέπασμα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, το χνουδωτό κλινοσκέπασμα».

Τέλος της πραγματείας για την αίτηση ευλογίας.

Τέλος του πρώτου μέρους της απαγγελίας.

211. Η πραγματεία για την επιτροπή της μάλλινης κουβέρτας και τα λοιπά

338. Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς των Κασί έστειλε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα μια μάλλινη κουβέρτα αξίας μισού κασί, που άξιζε πεντακόσια. Τότε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα, αφού πήρε εκείνη τη μάλλινη κουβέρτα αξίας μισού κασί, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτή η μάλλινη κουβέρτα αξίας μισού κασί, σεβάσμιε κύριε, μου στάλθηκε από τον βασιλιά των Κασί, που αξίζει πεντακόσια. Ας δεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος από μένα τη μάλλινη κουβέρτα, για ό,τι θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία μου για πολύ καιρό». Ο Ευλογημένος δέχθηκε τη μάλλινη κουβέρτα. Τότε ο Ευλογημένος δίδαξε τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία... κ.λπ... τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, τη μάλλινη κουβέρτα».

339. Εκείνη όμως την περίοδο διάφοροι χιτώνες είχαν προκύψει στην Κοινότητα. Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Τι άραγε έχει επιτραπεί από τον Ευλογημένο ως χιτώνας, τι δεν έχει επιτραπεί;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, έξι χιτώνες - λινό, βαμβάκι, μετάξι, μάλλινη κουβέρτα, κανναβένιο, κάνναβη».

340. Εκείνη την περίοδο εκείνοι οι μοναχοί που συναινούσαν σε χιτώνα δοσμένο από οικοδεσπότη, έχοντας τύψεις, δεν συναινούσαν σε χιτώνα από κουρέλια - μόνο ένας χιτώνας έχει επιτραπεί από τον Ευλογημένο, όχι δύο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σε αυτόν που συναινεί σε χιτώνα δοσμένο από οικοδεσπότη να συναινεί και σε χιτώνα από κουρέλια· επαινώ, μοναχοί, την ικανοποίηση και με τα δύο».

Τέλος της πραγματείας για την επιτροπή της μάλλινης κουβέρτας και τα λοιπά.

212. Η πραγματεία για την αναζήτηση χιτώνων από κουρέλια

341. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο στην επαρχία των Κοσάλα. Κάποιοι μοναχοί μπήκαν στο νεκροταφείο για κουρέλια, κάποιοι μοναχοί δεν πήγαν. Εκείνοι οι μοναχοί που μπήκαν στο νεκροταφείο για κουρέλια, αυτοί έλαβαν κουρέλια. Εκείνοι οι μοναχοί που δεν πήγαν, αυτοί είπαν έτσι: «Δώστε και σε μας, φίλοι, μερίδιο». Αυτοί είπαν: «Δεν θα δώσουμε, φίλοι, σε εσάς μερίδιο. Γιατί εσείς δεν πήγατε;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, σε αυτούς που δεν πήγαν να μη δοθεί μερίδιο χωρίς τη θέλησή τους.

Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο στην επαρχία των Κοσάλα. Κάποιοι μοναχοί μπήκαν στο νεκροταφείο για κουρέλια, κάποιοι μοναχοί περίμεναν. Εκείνοι οι μοναχοί που μπήκαν στο νεκροταφείο για κουρέλια, αυτοί

έλαβαν κουρέλια. Εκείνοι οι μοναχοί που περίμεναν, αυτοί είπαν έτσι: «Δώστε και σε μας, φίλοι, μερίδιο». Αυτοί είπαν: «Δεν θα δώσουμε, φίλοι, σε εσάς μερίδιο. Γιατί εσείς δεν μπήκατε;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, σε αυτούς που περίμεναν να μη δοθεί μερίδιο χωρίς τη θέλησή τους.

Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο στην επαρχία των Κοσάλα. Κάποιοι μοναχοί μπήκαν πρώτοι στο νεκροταφείο για κουρέλια, κάποιοι μοναχοί μπήκαν αργότερα. Εκείνοι οι μοναχοί που μπήκαν πρώτοι στο νεκροταφείο για κουρέλια, αυτοί έλαβαν κουρέλια. Εκείνοι οι μοναχοί που μπήκαν αργότερα, αυτοί δεν έλαβαν. Αυτοί είπαν: «Δώστε και σε μας, φίλοι, μερίδιο». Αυτοί είπαν: «Δεν θα δώσουμε, φίλοι, σε εσάς μερίδιο. Γιατί εσείς μπήκατε αργότερα;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, σε αυτούς που μπήκαν αργότερα να μη δοθεί μερίδιο χωρίς τη θέλησή τους.

Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο στην επαρχία των Κοσάλα. Αυτοί μαζί μπήκαν στο νεκροταφείο για κουρέλια. Κάποιοι μοναχοί έλαβαν κουρέλια, κάποιοι μοναχοί δεν έλαβαν. Εκείνοι οι μοναχοί που δεν έλαβαν, αυτοί είπαν έτσι: «Δώστε και σε μας, φίλοι, μερίδιο». Αυτοί είπαν: «Δεν θα δώσουμε, φίλοι, σε εσάς μερίδιο. Γιατί εσείς δεν λάβατε;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, σε όσους μπήκαν μαζί να δοθεί μερίδιο ακόμα και παρά τη θέλησή τους.

Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο στην επαρχία των Κοσάλα. Αυτοί, αφού έκαναν συμφωνία, μπήκαν στο νεκροταφείο για κουρέλια. Κάποιοι μοναχοί έλαβαν κουρέλια, κάποιοι μοναχοί δεν έλαβαν. Εκείνοι οι μοναχοί που δεν έλαβαν, αυτοί είπαν έτσι: «Δώστε και σε μας, φίλοι, μερίδιο». Αυτοί είπαν: «Δεν θα δώσουμε, φίλοι, σε εσάς μερίδιο. Γιατί εσείς δεν λάβατε;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, σε όσους μπήκαν αφού έκαναν συμφωνία να δοθεί μερίδιο ακόμα και παρά τη θέλησή τους.

Τέλος της πραγματείας για την αναζήτηση χιτώνων από κουρέλια.

213. Η πραγματεία για την έγκριση του παραλήπτη χιτώνων

342. Εκείνη την περίοδο οι άνθρωποι, παίρνοντας χιτώνες, ερχόντουσαν στο μοναστήρι. Αυτοί, μη βρίσκοντας αποδέκτη, τους έπαιρναν πίσω. Λίγοι χιτώνες προέκυπταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να εγκρίνεται ως παραλήπτης χιτώνων ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες - αυτός που δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω φόβου, και θα γνώριζε τι έχει ληφθεί και τι δεν έχει ληφθεί. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Πρώτα πρέπει να ζητηθεί από τον μοναχό· αφού ζητηθεί, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως παραλήπτη χιτώνων. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως παραλήπτη χιτώνων. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του τάδε μοναχού ως παραλήπτη χιτώνων, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα ο τάδε μοναχός ως παραλήπτης χιτώνων. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί παραλήπτες χιτώνων, αφού παραλάμβαναν τους χιτώνες, τους εγκατέλειπαν εκεί ακριβώς και έφευγαν. Οι χιτώνες χάνονταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να εγκρίνεται ως αποθηκάριος χιτώνων ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες - αυτός που δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω φόβου, και θα γνώριζε τι έχει αποθηκευτεί και τι δεν έχει αποθηκευτεί. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Πρώτα πρέπει να ζητηθεί από τον μοναχό· αφού ζητηθεί, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως αποθηκάριο χιτώνων. Αυτή είναι η πρόταση. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως αποθηκάριο χιτώνων. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του τάδε μοναχού ως αποθηκάριου χιτώνων, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα ο τάδε μοναχός ως αποθηκάριος χιτώνων. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

Τέλος της πραγματείας για την έγκριση του παραλήπτη χιτώνων.

214. Η πραγματεία για την έγκριση της αποθήκης και τα λοιπά

343. Εκείνη την περίοδο ο μοναχός αποθηκάριος χιτώνων αποθήκευε τους χιτώνες σε περίπτερο, στη βάση δένδρων και σε αποθήκη· τρώγονταν από ποντίκια και τερμίτες. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να εγκρίνεται αποθήκη, ό,τι επιθυμεί η Κοινότητα - μοναστήρι ή μισοσκεπασμένη κατοικία ή μέγαρο ή ανώγι ή σπηλιά. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει το τάδε μοναστήρι ως αποθήκη. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει το τάδε μοναστήρι ως αποθήκη. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του τάδε μοναστηριού ως αποθήκης, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα το τάδε μοναστήρι ως αποθήκη. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

Εκείνη την περίοδο ο χιτώνας στην αποθήκη της Κοινότητας ήταν αφύλακτος. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να εγκρίνεται ως αποθηκάριος ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες - αυτός που δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω φόβου, και θα γνώριζε τι είναι φυλαγμένο και τι δεν είναι φυλαγμένο. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Πρώτα πρέπει να ζητηθεί από τον μοναχό· αφού ζητηθεί, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως αποθηκάριο. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως αποθηκάριο. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του τάδε μοναχού ως αποθηκάριου, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα ο τάδε μοναχός ως αποθηκάριος. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι εξεδίωκαν τον αποθηκάριο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να εκδιώκεται ο αποθηκάριος. Όποιος εκδιώξει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο στην αποθήκη της Κοινότητας υπήρχε αφθονία χιτώνων. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να διανέμεται από την Κοινότητα που είναι παρούσα».

Εκείνη την περίοδο η Κοινότητα διανέμοντας χιτώνες προκάλεσε θόρυβο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να εγκρίνεται ως διανομέας υφάσματος χιτώνος ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες - αυτός που δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω φόβου, και θα γνώριζε τι έχει διανεμηθεί και τι δεν έχει διανεμηθεί. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Πρώτα πρέπει να ζητηθεί από τον μοναχό· αφού ζητηθεί, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως διανομέα υφάσματος χιτώνος. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως διανομέα υφάσματος χιτώνος. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του τάδε μοναχού ως διανομέα υφάσματος χιτώνος, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα ο τάδε μοναχός ως διανομέας υφάσματος χιτώνος. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

Τότε στους μοναχούς διανομείς υφάσματος χιτώνος ήρθε αυτή η σκέψη: «Πώς άραγε πρέπει να διανεμηθεί ο χιτώνας;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, πρώτα αφού μαζέψετε, αφού ζυγίσετε, αφού ταξινομήσετε κατά χρώμα, αφού μετρήσετε τους μοναχούς, αφού σχηματίσετε ομάδες, να τοποθετήσετε τα μερίδια υφάσματος χιτώνος».

Τότε στους μοναχούς διανομείς υφάσματος χιτώνος ήρθε αυτή η σκέψη: «Πώς άραγε πρέπει να δοθεί το μερίδιο υφάσματος χιτώνος στους δόκιμους;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται στους δόκιμους μισό μερίδιο».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός επιθυμούσε να διασχίσει με το δικό του μερίδιο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δοθεί το δικό του μερίδιο σε αυτόν που διασχίζει».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός επιθυμούσε να διασχίσει με επιπλέον μερίδιο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, όταν δοθεί αντάλλαγμα, να δοθεί το επιπλέον μερίδιο».

Τότε στους μοναχούς διανομείς υφάσματος χιτώνος ήρθε αυτή η σκέψη: «Πώς άραγε πρέπει να δοθεί το μερίδιο υφάσματος χιτώνος, με τη σειρά άφιξης ή σύμφωνα με την αρχαιότητα;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, αφού ικανοποιηθεί η έλλειψη, να γίνει κλήρωση με καλάμι».

Τέλος της πραγματείας για την έγκριση της αποθήκης και τα λοιπά.

215. Η πραγματεία για τη βαφή χιτώνων

344. Εκείνη όμως την περίοδο μοναχοί έβαφαν τον χιτώνα με κοπριά και με κιτρινωπό πηλό. Ο χιτώνας γινόταν άσχημου χρώματος. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, έξι βαφές - βαφή από ρίζα, βαφή από κορμό, βαφή από φλοιό, βαφή από φύλλο, βαφή από άνθος, βαφή από καρπό».

Εκείνη όμως την περίοδο μοναχοί έβαφαν τον χιτώνα με κρύο νερό. Ο χιτώνας γινόταν δύσσομος. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να βράζετε τη βαφή, ένα μικρό δοχείο βαφής». Η βαφή ξεχειλίζει. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δένετε ένα κυκλικό στήριγμα».

Εκείνη όμως την περίοδο μοναχοί δεν γνώριζαν αν η βαφή ήταν ώριμη ή ανώριμη. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να ρίχνετε μια σταγόνα στο νερό ή στη ράχη του νυχιού».

Εκείνη όμως την περίοδο μοναχοί, κατεβάζοντας τη βαφή, τραβούσαν τη στάμνα. Η στάμνα έσπαζε. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, κουτάλα βαφής, πιάτο με λαβή».

Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί δεν είχαν δοχείο βαφής. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, λεκάνη βαφής, στάμνα βαφής».

Εκείνη όμως την περίοδο μοναχοί ζύμωναν τον χιτώνα σε πιάτο και σε κύπελλο. Ο χιτώνας σχιζόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σκάφη βαφής».

Εκείνη όμως την περίοδο μοναχοί άπλωναν τον χιτώνα στο δάπεδο. Ο χιτώνας γινόταν σκονισμένος. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, κάλυψη με χόρτο».

Η κάλυψη με χόρτο τρώγεται από τερμίτες. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, καλάμι μπαμπού για χιτώνες και σχοινί για χιτώνες».

Κρεμούν από τη μέση. Η βαφή στάζει και από τις δύο πλευρές. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δένετε από τις γωνίες».

Η γωνία φθείρεται. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σκοινάκι για τη γωνία».

Η βαφή στάζει από τη μία πλευρά. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να βάφετε γυρίζοντας επανειλημμένα, και να μην φεύγετε ενώ η βαφή δεν έχει σταματήσει να στάζει».

Εκείνη την περίοδο ο χιτώνας γινόταν σκληρός. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να τον βυθίζετε σε νερό».

Εκείνη την περίοδο ο χιτώνας γινόταν τραχύς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να τον κοπανίζετε με το χέρι».

Εκείνη την περίοδο μοναχοί φορούσαν άκοπους χιτώνες με χρώμα ελεφαντόδοντου. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται άκοποι χιτώνες. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της πραγματείας για τη βαφή χιτώνων.

216. Η επιτροπή για τους κομμένους χιτώνες

345. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Ρατζάγκαχα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Νότια Ορεινή Περιοχή. Ο Ευλογημένος είδε τα χωράφια της Μαγκάντα χωρισμένα σε τετράγωνα, χωρισμένα σε λωρίδες, χωρισμένα με όρια, χωρισμένα σε σταυροδρόμια, και αφού τα είδε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Βλέπεις εσύ, Άναντα, τα χωράφια της Μαγκάντα χωρισμένα σε τετράγωνα, χωρισμένα σε λωρίδες, χωρισμένα με όρια, χωρισμένα σε σταυροδρόμια;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Μπορείς εσύ, Άναντα, να ετοιμάσεις τέτοιου είδους χιτώνες για τους μοναχούς;» «Μπορώ, Ευλογημένε». Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Νότια Ορεινή Περιοχή όσο επιθυμούσε, επέστρεψε πάλι στη Ρατζάγκαχα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ετοίμασε χιτώνες για πολλούς μοναχούς, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Ας δει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τους χιτώνες που ετοίμασα». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Σοφός, μοναχοί, είναι ο Άναντα· με μεγάλη σοφία, μοναχοί, είναι ο Άναντα· αφού πράγματι κατανόησε αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από εμένα, θα κάνει κούσι, θα κάνει αντάκουσι, θα κάνει μαντάλα, θα κάνει αντάμαντάλα, θα κάνει βιβάττα, θα κάνει ανουβιβάττα, θα κάνει γκιβέγιακα, θα κάνει τζανγκέγιακα, θα κάνει μπαχάντα· θα είναι κομμένος σε

κομμάτια, τραχύς σαν μαχαίρι, κατάλληλος για ασκητή και μη επιθυμητός από τους αντιπάλους. Επιτρέπω, μοναχοί, κομμένο σε κομμάτια διπλό χιτώνα, κομμένο σε κομμάτια άνω χιτώνα, κομμένο σε κομμάτια εσωτερικό χιτώνα».

Τέλος της επιτροπής για τους κομμένους χιτώνες.

217. Έγκριση για τους τρεις χιτώνες

346. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Ρατζάγκαχα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Βεσάλι. Ο Ευλογημένος, ταξιδεύοντας στον κεντρικό δρόμο μεταξύ Ρατζάγκαχα και Βεσάλι, είδε αρκετούς μοναχούς να έρχονται φορτωμένους με χιτώνες, έχοντας κάνει δέμα από χιτώνες στο κεφάλι, έχοντας κάνει δέμα από χιτώνες στους ώμους, έχοντας κάνει δέμα από χιτώνες στη μέση· αφού τους είδε, στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Πολύ γρήγορα αυτοί οι ανόητοι άνθρωποι επέστρεψαν στην πολυτέλεια σχετικά με τους χιτώνες. Γιατί να μη θέσω στους μοναχούς σύνορο σχετικά με τους χιτώνες, να ορίσω όριο». Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Βεσάλι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο ιερό μνημείο Γκοτάμακα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος, τις κρύες χειμωνιάτικες νύχτες, κατά την περίοδο των οκτώ ημερών μεταξύ των μηνών, την εποχή της χιονόπτωσης, κάθισε τη νύχτα στο ύπαιθρο με έναν μόνο χιτώνα. Ο Ευλογημένος δεν κρύωσε. Όταν η πρώτη περίοδος της νύχτας πέρασε, ο Ευλογημένος κρύωσε. Ο Ευλογημένος φόρεσε δεύτερο χιτώνα. Ο Ευλογημένος δεν κρύωσε. Όταν η μεσαία περίοδος της νύχτας πέρασε, ο Ευλογημένος κρύωσε. Ο Ευλογημένος φόρεσε τρίτο χιτώνα. Ο Ευλογημένος δεν κρύωσε. Όταν η τελευταία περίοδος της νύχτας πέρασε, όταν η αυγή χάραζε, όταν η νύχτα είχε χαρούμενο πρόσωπο, ο Ευλογημένος κρύωσε. Ο Ευλογημένος φόρεσε τέταρτο χιτώνα. Ο Ευλογημένος δεν κρύωσε. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Ακόμη και εκείνοι οι γιοι καλών οικογενειών σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή που είναι ευαίσθητοι στο κρύο και φοβούνται το κρύο, μπορούν να συντηρηθούν με τρεις χιτώνες. Γιατί να μη θέσω στους μοναχούς σύνορο σχετικά με τους χιτώνες, να ορίσω όριο, να επιτρέψω τρεις χιτώνες». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Εδώ εγώ, μοναχοί, ταξιδεύοντας στον κεντρικό δρόμο μεταξύ Ρατζάγκαχα και Βεσάλι, είδα αρκετούς μοναχούς να έρχονται φορτωμένους με χιτώνες, έχοντας κάνει δέμα από χιτώνες στο κεφάλι, έχοντας κάνει δέμα από χιτώνες στους ώμους, έχοντας κάνει δέμα από χιτώνες στη μέση· αφού τους είδα, μου ήρθε αυτή η σκέψη: 'Πολύ γρήγορα αυτοί οι ανόητοι άνθρωποι επέστρεψαν στην πολυτέλεια σχετικά με τους χιτώνες. Γιατί να μη θέσω στους μοναχούς σύνορο σχετικά με τους χιτώνες, να ορίσω όριο'. Εδώ εγώ, μοναχοί, τις κρύες χειμωνιάτικες νύχτες, κατά την περίοδο των οκτώ ημερών μεταξύ των μηνών, την εποχή της χιονόπτωσης, κάθισα τη νύχτα στο ύπαιθρο με έναν μόνο χιτώνα. Δεν κρύωσα. Όταν η πρώτη περίοδος της νύχτας πέρασε, κρύωσα. Φόρεσα δεύτερο χιτώνα. Δεν κρύωσα. Όταν η μεσαία περίοδος της νύχτας πέρασε, κρύωσα. Φόρεσα τρίτο χιτώνα. Δεν κρύωσα. Όταν η τελευταία περίοδος της νύχτας πέρασε, όταν η αυγή χάραζε, όταν η νύχτα είχε χαρούμενο πρόσωπο, κρύωσα. Φόρεσα τέταρτο χιτώνα. Δεν κρύωσα. Σε μένα, μοναχοί, ήρθε αυτή η σκέψη - «Ακόμη και εκείνοι οι γιοι καλών οικογενειών σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή που είναι ευαίσθητοι στο κρύο και φοβούνται το κρύο, μπορούν να συντηρηθούν με τρεις

χιτώνες. Γιατί να μη θέσω στους μοναχούς σύνορο σχετικά με τους χιτώνες, να ορίσω όριο, να επιτρέπω τρεις χιτώνες'. Επιτρέπω, μοναχοί, τρεις χιτώνες - διπλό διπλό χιτώνα, μονό άνω χιτώνα, μονό εσωτερικό χιτώνα».

Τέλος της επιτροπής για τους τρεις χιτώνες.

218. Πραγματεία για τον επιπλέον χιτώνα

347. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι, λέγοντας «οι τρεις χιτώνες έχουν επιτραπεί από τον Ευλογημένο», με άλλους τρεις χιτώνες εισέρχονταν στο χωριό, με άλλους τρεις χιτώνες έμεναν στο μοναστήρι, με άλλους τρεις χιτώνες κατέβαιναν για μπάνιο. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι μοναχοί της ομάδας των έξι θα κρατούσαν επιπλέον χιτώνα;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί, δεν πρέπει να διατηρείται επιπλέον χιτώνας. Όποιος διατηρήσει, πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τον κανόνα».

Εκείνη την περίοδο στον σεβάσμιο Άναντα είχε εμφανιστεί επιπλέον χιτώνας. Και ο σεβάσμιος Άναντα επιθυμούσε να δώσει αυτόν τον χιτώνα στον σεβάσμιο Σαριπούττα. Και ο σεβάσμιος Σαριπούττα διέμενε στη Σακέτα. Τότε στον σεβάσμιο Άναντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί κανόνας εξάσκησης από τον Ευλογημένο: 'δεν πρέπει να διατηρείται επιπλέον χιτώνας'. Και αυτός ο επιπλέον χιτώνας μου εμφανίστηκε. Και εγώ επιθυμώ να δώσω αυτόν τον χιτώνα στον σεβάσμιο Σαριπούττα. Και ο σεβάσμιος Σαριπούττα διέμενε στη Σακέτα. Πώς άραγε πρέπει να προχωρήσω;» Ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Πόσο καιρό λοιπόν, Άναντα, θα έρθει ο Σαριπούττα;» «Την ένατη ή τη δέκατη ημέρα, Ευλογημένε». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, να διατηρείται επιπλέον χιτώνας για δέκα ημέρες το πολύ».

Εκείνη την περίοδο στους μοναχούς είχε εμφανιστεί επιπλέον χιτώνας. Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Πώς άραγε πρέπει να προχωρήσουμε σχετικά με τον επιπλέον χιτώνα;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να εκχωρείται ο επιπλέον χιτώνας».

348. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμενε στη Βεσάλι όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Μπαρνασί. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Μπαρνασί. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκείνη την περίοδο ο εσωτερικός χιτώνας κάποιου μοναχού είχε σχιστεί. Τότε σε εκείνον τον μοναχό ήρθε αυτή η σκέψη: «Οι τρεις χιτώνες έχουν επιτραπεί από τον Ευλογημένο - διπλός διπλός χιτώνας, μονός άνω χιτώνας, μονός εσωτερικός χιτώνας. Και αυτός ο εσωτερικός χιτώνας μου έχει σχιστεί. Γιατί να μη βάλω μπάλωμα· ολόγουρα θα είναι διπλό, στη μέση μονό». Τότε εκείνος ο μοναχός έβαλε μπάλωμα. Ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων, είδε εκείνον τον μοναχό να βάζει μπάλωμα· αφού τον είδε, πήγε εκεί όπου ήταν εκείνος ο μοναχός· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον μοναχό: «Τι κάνεις, μοναχέ;» «Βάζω μπάλωμα, Ευλογημένε». «Καλώς, καλώς, μοναχέ· καλώς πράγματι εσύ, μοναχέ, έβαλες μπάλωμα». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την

περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, για καινούργια υφάσματα που έχουν πλυθεί μία φορά, διπλό διπλό χιτώνα, μονό άνω χιτώνα, μονό εσωτερικό χιτώνα· για υφάσματα φθαρμένα από τον καιρό, τετραπλό διπλό χιτώνα, διπλό άνω χιτώνα, διπλό εσωτερικό χιτώνα· για χιτώνα από κουρέλια, όσο επιθυμείτε· για υφάσματα από την αγορά, πρέπει να καταβάλλεται ζήλος. Επιτρέπω, μοναχοί, μπάλωμα, επιδιόρθωση με ράψιμο, περιτύλιγμα, κάλυμμα για φαγούρα, ενίσχυση».

Τέλος της πραγματείας για τον επιπλέον χιτώνα.

219. Ιστορία της Βισάκχα

349. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Μπαρνασί όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Σαβάτθι. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Σαβάτθι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση της, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά της και έφυγε.

Εκείνη την περίοδο, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έπεσε μεγάλη καταιγίδα στις τέσσερις ηπείρους. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όπως, μοναχοί, βρέχει στο άλσος του Τζέτα, έτσι βρέχει στις τέσσερις ηπείρους. Αφήστε, μοναχοί, το σώμα να βραχεί. Αυτή είναι η τελευταία μεγάλη καταιγίδα στις τέσσερις ηπείρους». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο, αφού έβγαλαν τους χιτώνες τους, άφηναν το σώμα να βρέχεται. Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, αφού έβαλε να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, διέταξε τη δούλη: «Πήγαινε, κυρά. Αφού πας στο μοναστήρι, ανακοίνωσε την κατάλληλη ώρα: "Είναι η ώρα, σεβάσμιε κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο"». «Ναι, κυρία», εκείνη η δούλη, αφού υποσχέθηκε στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα, αφού πήγε στο μοναστήρι, είδε τους μοναχούς να έχουν βγάλει τους χιτώνες τους και να αφήνουν το σώμα να βρέχεται· αφού είδε, σκεπτόμενη «δεν υπάρχουν μοναχοί στο μοναστήρι, γυμνοί ασκητές ατζίβακα αφήνουν το σώμα να βρέχεται», πήγε εκεί όπου ήταν η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα· αφού πλησίασε, είπε στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα: «Δεν υπάρχουν, κυρία, μοναχοί στο μοναστήρι· γυμνοί ασκητές ατζίβακα αφήνουν το σώμα να βρέχεται». Τότε στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα, τη σοφή, την έμπειρη, την ευφυή, ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα οι κύριοι, αφού έβγαλαν τους χιτώνες τους, αφήνουν το σώμα να βρέχεται. Αυτή η αδαής νόμισε: "Δεν υπάρχουν μοναχοί στο μοναστήρι, γυμνοί ασκητές ατζίβακα αφήνουν το σώμα να βρέχεται"»· πάλι διέταξε τη δούλη: «Πήγαινε, κυρά. Αφού πας στο μοναστήρι, ανακοίνωσε την κατάλληλη ώρα: "Είναι η ώρα, σεβάσμιε κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο"». Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού

δρόσισαν τα μέλη τους και με υγιές σώμα πήραν τους χιτώνες τους, μπήκαν ο καθένας στο κατάλυμά του. Τότε εκείνη η δούλη, αφού πήγε στο μοναστήρι, μη βλέποντας μοναχούς, σκεπτόμενη «δεν υπάρχουν μοναχοί στο μοναστήρι, το μοναστήρι είναι άδειο», πήγε εκεί όπου ήταν η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα· αφού πλησίασε, είπε στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα: «Δεν υπάρχουν, κυρία, μοναχοί στο μοναστήρι· το μοναστήρι είναι άδειο». Τότε στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα, τη σοφή, την έμπειρη, την ευφυή, ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα οι κύριοι, αφού δρόσισαν τα μέλη τους και με υγιές σώμα πήραν τους χιτώνες τους, μπήκαν ο καθένας στο κατάλυμά του. Αυτή η αδαής νόμισε: "Δεν υπάρχουν μοναχοί στο μοναστήρι, το μοναστήρι είναι άδειο"»· πάλι διέταξε τη δούλη: «Πήγαινε, κυρά. Αφού πας στο μοναστήρι, ανακοίνωσε την κατάλληλη ώρα: "Είναι η ώρα, σεβάσμιε κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο"».

350. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Ετοιμάστε, μοναχοί, το κύπελλο και τους χιτώνες· είναι η κατάλληλη ώρα για το γεύμα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στο πρόπυλο της Βισάκχα, της μητέρας του Μιγκάρα. Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα - «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του Τατχάγκατα, αφού ενώ τα νερά κυλούσαν μέχρι τα γόνατα, ενώ τα νερά κυλούσαν μέχρι τη μέση, ούτε τα πόδια ούτε οι χιτώνες ούτε ενός μοναχού δεν θα είναι βρεγμένα» - χαρούμενη και ενθουσιασμένη, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχειρώς την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Καθισμένη στο πλάι, η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, είπε στον Ευλογημένο: «Σεβάσμιε κύριε, αιτούμαι από τον Ευλογημένο οκτώ χάρες». «Οι Τατχάγκατα, Βισάκχα, έχουν υπερβεί τις χάρες». «Αυτές που είναι επιτρεπτές, σεβάσμιε κύριε, και αυτές που είναι άμεμπτες». «Μίλησε, Βισάκχα». «Επιθυμώ, σεβάσμιε κύριε, να δίνω στην Κοινότητα για όλη τη ζωή ύφασμα για την βροχερή εποχή, να δίνω γεύμα για επισκέπτες, να δίνω γεύμα για ταξιδιώτες, να δίνω γεύμα για ασθενείς, να δίνω γεύμα για τον παραστάτη ασθενούς, να δίνω φάρμακο για ασθενείς, να δίνω τακτικό χυλό ρυζιού, να δίνω στην κοινότητα των μοναχών ένδυμα λουτρού». «Βλέποντας ποιον λόγο όμως, Βισάκχα, αιτείσαι από τον Τατχάγκατα οκτώ χάρες;»

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, διέταξα τη δούλη: 'Πήγαινε, κυρά. Αφού πας στο μοναστήρι, ανακοίνωσε την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, σεβάσμιε κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο»'. Τότε, σεβάσμιε κύριε, εκείνη η δούλη, αφού πήγε στο μοναστήρι, είδε τους μοναχούς να έχουν βγάλει τους χιτώνες τους και να αφήνουν το σώμα να βρέχεται· αφού είδε, σκεπτόμενη 'δεν υπάρχουν μοναχοί στο μοναστήρι, γυμνοί ασκητές ατζίβακα αφήνουν το σώμα να βρέχεται', ήρθε σε μένα· αφού ήρθε, μου είπε: «Δεν υπάρχουν, κυρία, μοναχοί στο μοναστήρι· γυμνοί ασκητές ατζίβακα αφήνουν το σώμα να βρέχεται». Ακάθαρτη, σεβάσμιε κύριε, είναι η γυμνότητα, αηδιαστική, αποκρουστική. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, επιθυμώ να δίνω στην Κοινότητα για όλη τη ζωή ύφασμα για την βροχερή εποχή.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ένας επισκέπτης μοναχός που δεν είναι επιδέξιος στους δρόμους, που δεν είναι επιδέξιος στον τόπο για συλλογή τροφής, κουρασμένος περιφέρεται για προσφερόμενη τροφή. Αυτός, αφού φάει το γεύμα για επισκέπτες που δίνω, επιδέξιος στους δρόμους, επιδέξιος στον τόπο για συλλογή τροφής, ακούραστος θα περιφέρεται για προσφερόμενη τροφή. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, επιθυμώ να δίνω στην Κοινότητα γεύμα για επισκέπτες για όλη τη ζωή.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ένας ταξιδιώτης μοναχός αναζητώντας τροφή για τον εαυτό του είτε θα χάσει το караβάνι, είτε όπου θα επιθυμεί να πάει για διαμονή εκεί θα φτάσει σε ακατάλληλη ώρα, κουρασμένος θα ταξιδέψει. Αυτός, αφού φάει το γεύμα ταξιδιώτη που δίνω, δεν θα χάσει το караβάνι, όπου θα επιθυμεί να πάει για διαμονή εκεί θα φτάσει την κατάλληλη ώρα, ακούραστος θα ταξιδέψει. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, επιθυμώ να δίνω στην Κοινότητα γεύμα ταξιδιώτη για όλη τη ζωή.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, σε έναν άρρωστο μοναχό που δεν λαμβάνει κατάλληλες τροφές είτε η ασθένεια θα επιδεινωθεί είτε θα επέλθει ο θάνατος. Σε αυτόν, αφού φάει το γεύμα για ασθενείς που δίνω, η ασθένεια δεν θα επιδεινωθεί, ο θάνατος δεν θα επέλθει. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, επιθυμώ να δίνω στην Κοινότητα γεύμα για ασθενείς για όλη τη ζωή. «Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ένας παραστάτης ασθενούς μοναχός αναζητώντας τροφή για τον εαυτό του θα φέρει τροφή στον ασθενή αργά, θα προκαλέσει διακοπή γεύματος. Αυτός, αφού φάει το γεύμα για τον παραστάτη ασθενούς που δίνω, θα φέρει τροφή στον ασθενή την κατάλληλη ώρα, δεν θα προκαλέσει διακοπή γεύματος. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, επιθυμώ να δίνω στην Κοινότητα γεύμα για τον παραστάτη ασθενούς για όλη τη ζωή.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, σε έναν άρρωστο μοναχό που δεν λαμβάνει κατάλληλα φάρμακα είτε η ασθένεια θα επιδεινωθεί είτε θα επέλθει ο θάνατος. Σε αυτόν, αφού χρησιμοποιήσει το φάρμακο για ασθενείς που δίνω, η ασθένεια δεν θα επιδεινωθεί, ο θάνατος δεν θα επέλθει. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, επιθυμώ να δίνω στην Κοινότητα φάρμακο για ασθενείς για όλη τη ζωή.

«Επιπλέον, σεβάσμιε κύριε, ο χυλός ρυζιού επιτράπηκε από τον Ευλογημένο στην Αντχακαβίντα βλέποντας δέκα οφέλη. Βλέποντας αυτά τα οφέλη, σεβάσμιε κύριε, επιθυμώ να δίνω στην Κοινότητα τακτικό χυλό ρυζιού για όλη τη ζωή.

«Εδώ, σεβάσμιε κύριε, μοναχές κάνουν μπάνιο γυμνές στον ποταμό Ατσιραβατί σε μια προκυμαία μαζί με πόρνες. Εκείνες οι πόρνες, σεβάσμιε κύριε, κορόιδεψαν τις μοναχές: 'Τι νόημα έχει λοιπόν για εσάς, κυρίες, να ασκείτε την άγια ζωή ενώ είστε νέες; Δεν πρέπει να απολαμβάνονται οι ηδονές; Όταν γεράσετε, τότε θα ασκήσετε την άγια ζωή. Έτσι και τα δύο οφέλη θα είναι εξασφαλισμένα για εσάς'. Εκείνες οι μοναχές, σεβάσμιε κύριε, κοροϊδευόμενες από τις πόρνες, ντράπηκαν. Ακάθαρτη, σεβάσμιε κύριε, είναι η γυμνότητα μιας γυναίκας, αηδιαστική, αποκρουστική. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, επιθυμώ να δίνω στην Κοινότητα των μοναχών ένδυμα λουτρού για όλη τη ζωή».

351. «Βλέποντας ποιο όφελος όμως, Βισάκχα, αιτείσαι από τον Τατχάγκατα οκτώ χάρες;» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στις διάφορες κατευθύνσεις θα έρθουν στη Σαβάτθι για να δουν τον

Ευλογημένο. Αυτοί, αφού πλησιάσουν τον Ευλογημένο, θα ρωτήσουν: "Ο τάδε, σεβάσμιε κύριε, μοναχός πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του;" Ο Ευλογημένος θα απαντήσει σε αυτό είτε στον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, είτε στον καρπό της άπαξ επιστροφής, είτε στον καρπό της μη-επιστροφής, είτε στην Αξιότητα. Αφού τους πλησιάσω, θα ρωτήσω: "Είχε έρθει στο παρελθόν, σεβάσμιε κύριε, εκείνος ο κύριος στη Σαβάτθι;" Αν μου πουν: "Είχε έρθει στο παρελθόν εκείνος ο μοναχός στη Σαβάτθι", θα καταλήξω σε αυτό το συμπέρασμα: αναμφίβολα χρησιμοποιήθηκε από εκείνον τον κύριο είτε ύφασμα για την βροχερή εποχή, είτε γεύμα για επισκέπτες, είτε γεύμα ταξιδιώτη, είτε γεύμα για ασθενείς, είτε γεύμα για τον παραστάτη ασθενούς, είτε φάρμακο για ασθενείς, είτε τακτικός χυλός ρυζιού. Σε μένα που θυμάμαι αυτό, θα γεννηθεί χαρά· σε μένα χαρούμενη θα γεννηθεί αγαλλίαση· σε μένα με αγαλλίαση το σώμα θα γαληνέψει· με γαλήνιο σώμα θα βιώσω ευτυχία· σε μένα ευτυχισμένη η συνείδηση θα συγκεντρωθεί. Αυτό θα είναι για μένα ανάπτυξη των ικανοτήτων, ανάπτυξη των δυνάμεων, ανάπτυξη των παραγόντων της φώτισης. Βλέποντας αυτό το όφελος, σεβάσμιε κύριε, αιτούμαι από τον Τατχάγκατα οκτώ χάρες». «Καλώς, καλώς, Βισάκχα· καλώς πράγματι εσύ, Βισάκχα, βλέποντας αυτό το όφελος αιτείσαι από τον Τατχάγκατα οκτώ χάρες. Σου επιτρέπω, Βισάκχα, τις οκτώ χάρες». Τότε ο Ευλογημένος έδωσε ευχαριστίες στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα, με αυτούς τους στίχους:

«Αυτή που δίνει τροφή και ρόφημα με χαρά·
προικισμένη με ηθική, μαθήτρια του Καλότυχου·
δίνει δωρεά υπερβαίνοντας τη φιλαργυρία·
που οδηγεί στον παράδεισο, που διώχνει τη λύπη, που φέρνει ευτυχία.

«Αυτή αποκτά θεϊκή ζωή·
αφού ακολουθήσει την οδό χωρίς σκόνη, χωρίς νοητική κηλίδα·
αυτή που επιθυμεί αξιέπαινες πράξεις, ευτυχισμένη, χωρίς αρρώστια·
στον ευδαιμονικό κόσμο, στο σύνολο, για πολύ καιρό χαίρεται».

352. Τότε ο Ευλογημένος, αφού έδωσε ευχαριστίες στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα, με αυτούς τους στίχους, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, ύφασμα για την βροχερή εποχή, γεύμα για επισκέπτες, γεύμα για ταξιδιώτες, γεύμα για ασθενείς, γεύμα για τον παραστάτη ασθενούς, φάρμακο για ασθενείς, τακτικό χυλό ρυζιού, ένδυμα λουτρού για την κοινότητα των μοναχών».

Τέλος της ιστορίας της Βισάκχα.

Τέλος της ενότητας απαγγελίας της Βισάκχα.

220. Έγκριση του υφάσματος καθίσματος και των λοιπών

353. Εκείνη την περίοδο μοναχοί, αφού έφαγαν εκλεκτές τροφές, επιλήσμονες και χωρίς πλήρη επίγνωση αποκοιμιόνταν. Σε αυτούς τους επιλήσμονες και χωρίς πλήρη επίγνωση που αποκοιμιόνταν, σε όνειρο εκσπερμάτωναν· το κατάλυμα λερωνόταν με σπέρμα. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων με τον σεβάσμιο Άναντα ως συνοδό μοναχό, είδε ένα κατάλυμα λερωμένο με σπέρμα· αφού το είδε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Με τι είναι λερωμένο αυτό το

κατάλυμα, Άναντα;» «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, μοναχοί, αφού έφαγαν εκλεκτές τροφές, επιλήσμονες και χωρίς πλήρη επίγνωση αποκοιμιόνταν. Σε αυτούς τους επιλήσμονες και χωρίς πλήρη επίγνωση που αποκοιμιόνταν, σε όνειρο εκσπερμάτων· γι' αυτό, Ευλογημένε, το κατάλυμα είναι λερωμένο με σπέρμα». «Έτσι είναι, Άναντα, έτσι είναι, Άναντα. Διότι εκσπερματώνουν, Άναντα, οι επιλήσμονες και χωρίς πλήρη επίγνωση που αποκοιμιόνται, σε όνειρο. Εκείνοι, Άναντα, οι μοναχοί που αποκοιμιόνται μνήμονες και με πλήρη επίγνωση, αυτοί δεν εκσπερματώνουν. Ακόμη και εκείνοι, Άναντα, οι κοινοί άνθρωποι που είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, ακόμη και αυτοί δεν εκσπερματώνουν. Αυτό είναι αδύνατον, Άναντα, δεν υπάρχει δυνατότητα, ένας Άξιος να εκσπερματώσει». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Εδώ εγώ, μοναχοί, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων με τον Άναντα ως συνοδό μοναχό, είδα ένα κατάλυμα λερωμένο με σπέρμα· αφού το είδα, απευθύνθηκα στον Άναντα: 'Με τι είναι λερωμένο αυτό το κατάλυμα, Άναντα;' 'Τώρα, σεβάσμιε κύριε, μοναχοί, αφού έφαγαν εκλεκτές τροφές, επιλήσμονες και χωρίς πλήρη επίγνωση αποκοιμιόνταν. Σε αυτούς τους επιλήσμονες και χωρίς πλήρη επίγνωση που αποκοιμιόνταν, σε όνειρο εκσπερμάτων· γι' αυτό, Ευλογημένε, το κατάλυμα είναι λερωμένο με σπέρμα'. 'Έτσι είναι, Άναντα, έτσι είναι, Άναντα· διότι εκσπερματώνουν, Άναντα, οι επιλήσμονες και χωρίς πλήρη επίγνωση που αποκοιμιόνται, σε όνειρο. Εκείνοι, Άναντα, οι μοναχοί που αποκοιμιόνται μνήμονες και με πλήρη επίγνωση, αυτοί δεν εκσπερματώνουν. Ακόμη και εκείνοι, Άναντα, οι κοινοί άνθρωποι που είναι χωρίς πάθος για τις ηδονές, ακόμη και αυτοί δεν εκσπερματώνουν. Αυτό είναι αδύνατον, Άναντα, δεν υπάρχει δυνατότητα, ένας Άξιος να εκσπερματώσει'».

«Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, μοναχοί, για τον επιλήσμονα, για αυτόν που δεν έχει πλήρη επίγνωση, που παραδίδεται στον ύπνο - κοιμάται με δυστυχία, ξυπνάει με δυστυχία, βλέπει κακό όνειρο, οι θεότητες δεν τον προστατεύουν, εκσπερματώνει. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κίνδυνοι για τον επιλήσμονα, για αυτόν που δεν έχει πλήρη επίγνωση, που παραδίδεται στον ύπνο.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη, μοναχοί, για τον μνήμονα, για αυτόν που έχει πλήρη επίγνωση, που παραδίδεται στον ύπνο - κοιμάται με ευτυχία, ξυπνάει με ευτυχία, δεν βλέπει κακό όνειρο, οι θεότητες τον προστατεύουν, δεν εκσπερματώνει. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη για τον μνήμονα, για αυτόν που έχει πλήρη επίγνωση, που παραδίδεται στον ύπνο.

«Επιτρέπω, μοναχοί, ύφασμα καθίσματος για την προστασία του σώματος, για την προστασία του χιτώνα, για την προστασία του καταλύματος».

Εκείνη την περίοδο ένα πολύ μικρό ύφασμα καθίσματος δεν προστάτευε ολόκληρο το κατάλυμα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να φτιάχνετε στρώμα όσο μεγάλο επιθυμεί κανείς».

354. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μπελαττχασίσα, ο μέντορας του σεβάσμιου Άναντα, είχε πάθηση μεγάλης φαγούρας. Οι χιτώνες του κολλούσαν στο σώμα του λόγω του αρθρικού υγρού. Οι μοναχοί τους αποκολλούσαν αφού τους μούσκευαν επανειλημμένα με νερό. Ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων, είδε εκείνους τους μοναχούς να αποκολλούν εκείνους τους χιτώνες αφού τους μούσκευαν επανειλημμένα με νερό· αφού τους είδε, πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι

μοναχοί· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Ποια είναι η πάθηση αυτού του μοναχού, μοναχοί;» «Αυτός ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, έχει πάθηση μεγάλης φαγούρας. Οι χιτώνες του κολλούν στο σώμα του λόγω του αρθρικού υγρού. Εμείς τους αποκολλούμε αφού τους μουσκεύουμε επανειλημμένα με νερό». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, σε αυτόν που έχει φαγούρα ή εξογκώματα ή έκκριση ή μεγάλη φαγούρα ως πάθηση, ύφασμα για ψώρα».

355. Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, παίρνοντας ένα πανί καθαρισμού προσώπου, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένη στο πλάι, η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, είπε στον Ευλογημένο: «Ας δεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος από μένα το πανί καθαρισμού προσώπου, για ό,τι θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία μου για πολύ καιρό». Ο Ευλογημένος δέχθηκε το πανί καθαρισμού προσώπου. Τότε ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα, με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση της, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά της και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, πανί καθαρισμού προσώπου».

356. Εκείνη την περίοδο ο Ρότζα ο Μάλλα ήταν φίλος του σεβάσμιου Άναντα. Ένα λινό πανί του Ρότζα του Μάλλα είχε τοποθετηθεί στα χέρια του σεβάσμιου Άναντα. Και ο σεβάσμιος Άναντα είχε ανάγκη από το λινό πανί. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να λαμβάνει κάποιος με εμπιστοσύνη από κάποιον προικισμένο με πέντε ιδιότητες - είναι γνωστός προσωπικά, και είναι στενός φίλος, και του έχει ειπωθεί, και ζει, και γνωρίζει ότι "όταν το πάρω θα είναι ευχαριστημένος". Επιτρέπω, μοναχοί, να λαμβάνει κάποιος με εμπιστοσύνη από κάποιον προικισμένο με αυτές τις πέντε ιδιότητες».

357. Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί είχαν πλήρεις τους τρεις χιτώνες. Και υπήρχε ανάγκη για φίλτρα νερού και για τσάντες. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, μικρό συμπληρωματικό ύφασμα».

Τέλος της έγκρισης του υφάσματος καθίσματος και των λοιπών.

221. Πραγματεία για τον χιτώνα κατάλληλο για εκχώρηση και τα λοιπά στο τέλος

358. Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτά που επιτράπηκαν από τον Ευλογημένο - οι τρεις χιτώνες, ή το ύφασμα για την βροχερή εποχή, ή το ύφασμα καθίσματος, ή το στρώμα, ή το ύφασμα για ψώρα, ή το πανί καθαρισμού προσώπου, ή το πανί για αναγκαία είδη - όλα αυτά πρέπει να καθοριστούν, ή μήπως πρέπει να εκχωρηθούν;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να καθορίζονται οι τρεις χιτώνες, να μην εκχωρούνται· το ύφασμα για την βροχερή εποχή να καθορίζεται για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, μετά από αυτό να εκχωρείται· το ύφασμα καθίσματος να καθορίζεται, να μην εκχωρείται· το στρώμα

να καθορίζεται, να μην εκχωρείται· το ύφασμα για ψώρα να καθορίζεται για όσο διαρκεί η ασθένεια, μετά από αυτό να εκχωρείται· το πανί καθαρισμού προσώπου να καθορίζεται, να μην εκχωρείται· το πανί για αναγκαία είδη να καθορίζεται, να μην εκχωρείται».

Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Πόσο μικρός άραγε χιτώνας πρέπει να εκχωρηθεί;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να εκχωρείται ο μικρότερος χιτώνας οκτώ δακτύλων σε μήκος σύμφωνα με το δάκτυλο του Καλότυχου και τεσσάρων δακτύλων σε πλάτος».

359. Εκείνη την περίοδο ο χιτώνας από κουρέλια του σεβάσμιου Μαχακασσάπα ήταν βαρύς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να φτιάχνετε απλό μπάλωμα με νήμα». Γινόταν άνισος στις γωνίες. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να αφαιρείτε την άνιση γωνία». Τα νήματα έπεφταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να τοποθετείτε περίγραμμα κατά μήκος της ύφανσης».

Εκείνη την περίοδο τα τετράγωνα του διπλού χιτώνα ξηλώνονταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να φτιάχνετε οκτάγωνο σχέδιο».

360. Εκείνη την περίοδο, ενώ κατασκευάζονταν οι τρεις χιτώνες κάποιου μοναχού, δεν επαρκούσε όλο το κομμένο ύφασμα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, δύο κομμένα κομμάτια και ένα άκοπο».

Δύο κομμένα κομμάτια και ένα άκοπο δεν επαρκούσαν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, δύο άκοπα κομμάτια και ένα κομμένο».

Δύο άκοπα κομμάτια και ένα κομμένο δεν επαρκούσαν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να προστίθεται και επιπλέον κομμάτι, αλλά, μοναχοί, δεν πρέπει να φοριέται εξ ολοκλήρου άκοπος χιτώνας. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

361. Εκείνη την περίοδο σε κάποιον μοναχό είχαν περιέλθει πολλοί χιτώνες. Και αυτός επιθυμούσε να δώσει αυτούς τους χιτώνες στους γονείς του. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Όταν κάποιος δίνει στους γονείς, μοναχοί, τι θα μπορούσαμε να πούμε; Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνετε στους γονείς. Και, μοναχοί, δεν πρέπει να σπαταλώνται οι προσφορές δοσμένες με πίστη. Όποιος σπαταλήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

362. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός, αφού εναπέθεσε τον χιτώνα στο Άντχαβανα, εισήλθε στο χωριό για προσφερόμενη τροφή με τον εσωτερικό και τον εξωτερικό χιτώνα. Κλέφτες άρπαξαν εκείνον τον χιτώνα. Εκείνος ο μοναχός ήταν κακοντυμένος, με τραχύ χιτώνα. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Γιατί εσύ, φίλε, είσαι κακοντυμένος, με τραχύ χιτώνα;» «Εδώ εγώ, φίλε, αφού εναπέθεσα τον χιτώνα στο Άντχαβανα, εισήλθα στο χωριό για προσφερόμενη τροφή με τον εσωτερικό και τον εξωτερικό χιτώνα. Κλέφτες άρπαξαν εκείνον τον χιτώνα. Γι' αυτό εγώ είμαι κακοντυμένος, με τραχύ χιτώνα». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να εισέρχεται κανείς στο χωριό με τον εσωτερικό και τον εξωτερικό χιτώνα. Όποιος εισέλθει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Άναντα από λησμοσύνη εισήλθε στο χωριό για προσφερόμενη τροφή με τον εσωτερικό και τον εξωτερικό χιτώνα. Οι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Άναντα: «Δεν έχει, φίλε Άναντα, θεσπιστεί από τον Ευλογημένο: 'δεν πρέπει να εισέρχεται κανείς στο χωριό με τον εσωτερικό και τον εξωτερικό χιτώνα'; Γιατί εσύ, φίλε Άναντα, εισήλθες στο χωριό με τον εσωτερικό και τον εξωτερικό χιτώνα;» «Αλήθεια, φίλε, έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο: 'δεν πρέπει να εισέρχεται κανείς στο χωριό με τον εσωτερικό και τον εξωτερικό χιτώνα'. Αλλά εγώ εισήλθα από λησμοσύνη». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο.

Αυτοί, μοναχοί, είναι οι πέντε λόγοι για την εναπόθεση του διπλού χιτώνα: είτε είναι άρρωστος, είτε είναι η συνάντηση της βροχερής εποχής, είτε πρέπει να πάει στη διάβαση ποταμού, είτε η κατοικία είναι ασφαλισμένη με σύρτη, είτε τα προνόμια κατχίνα έχουν κατανεμηθεί. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε λόγοι για την εναπόθεση του διπλού χιτώνα.

Αυτοί, μοναχοί, είναι οι πέντε λόγοι για την εναπόθεση του άνω χιτώνα... κ.λπ...για την εναπόθεση του εσωτερικού χιτώνα: είτε είναι άρρωστος, είτε είναι η συνάντηση της βροχερής εποχής, είτε πρέπει να πάει στη διάβαση ποταμού, είτε η κατοικία είναι ασφαλισμένη με σύρτη, είτε τα προνόμια κατχίνα έχουν κατανεμηθεί. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε λόγοι για την εναπόθεση του άνω χιτώνα και του εσωτερικού χιτώνα.

Αυτοί, μοναχοί, είναι οι πέντε λόγοι για την εναπόθεση του υφάσματος για την βροχερή εποχή: είτε είναι άρρωστος, είτε πρέπει να πάει εκτός του συνόρου, είτε πρέπει να πάει στη διάβαση ποταμού, είτε η κατοικία είναι ασφαλισμένη με σύρτη, είτε το υφάσμα για την βροχερή εποχή είναι ακατέργαστο ή ημιτελές. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε λόγοι για την εναπόθεση του υφάσματος για την βροχερή εποχή.

Τέλος της πραγματείας για τον χιτώνα κατάλληλο για εκχώρηση και τα λοιπά στο τέλος.

222. Πραγματεία για την έγερση χιτώνα της μοναστικής κοινότητας

363. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός έμεινε μόνος κατά την βροχερή εποχή. Εκεί οι άνθρωποι έδωσαν χιτώνες λέγοντας «δίνουμε στην Κοινότητα». Τότε σε εκείνον τον μοναχό ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'η ελάχιστη Κοινότητα είναι ομάδα τεσσάρων'. Και εγώ είμαι μόνος. Και αυτοί οι άνθρωποι έδωσαν χιτώνες λέγοντας 'δίνουμε στην Κοινότητα'. Γιατί να μην πάρω αυτούς τους χιτώνες που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα στη Σαβάτθι;» Τότε εκείνος ο μοναχός, αφού πήρε εκείνους τους χιτώνες και πήγε στη Σαβάτθι, ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δικοί σου ακριβώς, μοναχέ, είναι εκείνοι οι χιτώνες μέχρι την άρση των προνομίων κατχίνα». Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός μένει μόνος κατά την βροχερή εποχή. Εκεί οι άνθρωποι δίνουν χιτώνες λέγοντας «δίνουμε στην Κοινότητα». Επιτρέπω, μοναχοί, εκείνοι οι χιτώνες να είναι δικοί του ακριβώς μέχρι την άρση των προνομίων κατχίνα.

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός έμεινε μόνος κατά τις άλλες εποχές. Εκεί οι άνθρωποι έδωσαν χιτώνες λέγοντας «δίνουμε στην Κοινότητα». Τότε σε εκείνον τον μοναχό ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'η ελάχιστη Κοινότητα είναι ομάδα τεσσάρων'. Και εγώ είμαι μόνος. Και αυτοί οι άνθρωποι έδωσαν χιτώνες λέγοντας 'δίνουμε στην Κοινότητα'. Γιατί να μην πάρω αυτούς τους

χιτώνες που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα στη Σαβάτθι;» Τότε εκείνος ο μοναχός, αφού πήρε εκείνους τους χιτώνες και πήγε στη Σαβάτθι, ανακοίνωσε αυτό το θέμα στους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, να διανέμεται από την Κοινότητα που είναι παρούσα. Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός μένει μόνος κατά τις άλλες εποχές. Εκεί οι άνθρωποι δίνουν χιτώνες λέγοντας «δίνουμε στην Κοινότητα». Επιτρέπω, μοναχοί, από εκείνον τον μοναχό να καθοριστούν εκείνοι οι χιτώνες - «αυτοί οι χιτώνες είναι δικοί μου». Αν, μοναχοί, ενώ εκείνος ο χιτώνας δεν έχει καθοριστεί από εκείνον τον μοναχό, έρχεται άλλος μοναχός, πρέπει να δοθεί ίσο μερίδιο. Αν, μοναχοί, ενώ εκείνος ο χιτώνας διανέμεται από εκείνους τους μοναχούς, πριν πέσει το χόρτο, έρχεται άλλος μοναχός, πρέπει να δοθεί ίσο μερίδιο. Αν, μοναχοί, ενώ εκείνος ο χιτώνας διανέμεται από εκείνους τους μοναχούς, αφού έχει πέσει το χόρτο, έρχεται άλλος μοναχός, δεν πρέπει να δοθεί μερίδιο χωρίς τη θέλησή τους.

Εκείνη όμως την περίοδο δύο πρεσβύτεροι μοναχοί αδελφοί, ο σεβάσμιος Ισιντάσα και ο σεβάσμιος Ισιμπάτα, αφού ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στη Σαβάτθι, πήγαν σε κάποια κατοικία χωριού. Οι άνθρωποι, λέγοντας «μετά από πολύ καιρό οι πρεσβύτεροι ήρθαν», έδωσαν γεύματα μαζί με χιτώνες. Οι μόνιμοι μοναχοί ρώτησαν τους πρεσβύτερους: «Αυτοί οι χιτώνες, σεβάσμιε κύριε, που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα, προέκυψαν με την άφιξη των πρεσβυτέρων· θα συναινέσουν οι πρεσβύτεροι σε μερίδιο;» Οι πρεσβύτεροι είπαν έτσι: «Όπως εμείς, φίλοι, κατανοούμε τη Διδασκαλία που έχει διδάξει ο Ευλογημένος, εκείνοι οι χιτώνες είναι μόνο δικοί σας μέχρι την άρση των προνομίων κατχίνα».

Εκείνη όμως την περίοδο τρεις μοναχοί κατοικούσαν στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή. Εκεί οι άνθρωποι στη μοναστική Κοινότητα

λέγοντας «δίνουμε» έδιναν χιτώνες. Τότε σε αυτούς τους μοναχούς ήρθε η σκέψη: «Έχει θεσπιστεί από τον Ευλογημένο ότι 'η ελάχιστη Κοινότητα είναι ομάδα τεσσάρων'. Και εμείς είμαστε τρία άτομα. Και αυτοί οι άνθρωποι λέγοντας 'δίνουμε στη μοναστική Κοινότητα' δίνουν χιτώνες. Πώς άραγε πρέπει να προχωρήσουμε;» Εκείνη όμως την περίοδο πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί, ο σεβάσμιος Νιλαβάσι και ο σεβάσμιος Σαναβάσι και ο σεβάσμιος Γκοτάκα και ο σεβάσμιος Μπάγκου και ο σεβάσμιος Φαλικασαντάνα, διέμεναν στην Παταλίπουττα, στο μοναστήρι Κουκκούτα. Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού πήγαν στην Παταλίπουττα, ρώτησαν τους πρεσβύτερους. Οι πρεσβύτεροι είπαν έτσι: «Όπως εμείς, φίλοι, κατανοούμε τη Διδασκαλία που έχει διδάξει ο Ευλογημένος, εκείνοι οι χιτώνες είναι μόνο δικοί σας μέχρι την άρση των προνομίων κατχίνα».

Τέλος της πραγματείας για την έγερση χιτώνα της μοναστικής κοινότητας.

223. Ιστορία του Ουπανάντα, γιου των Σάκυα

364. Εκείνη όμως την περίοδο ο σεβάσμιος Ουπανάντα, γιος των Σάκυα, αφού ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στη Σαβάτθι, πήγε σε κάποια κατοικία χωριού. Εκεί οι μοναχοί, επιθυμώντας να διανείμουν χιτώνες, συγκεντρώθηκαν. Αυτοί είπαν: «Αυτοί οι χιτώνες, φίλε, που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα, θα διανεμηθούν· θα συναινέσεις σε μερίδιο;» «Ναι, φίλε, θα συναινέσω». Αφού πήρε από εκεί μερίδιο υφάσματος χιτώνας, πήγε σε άλλη κατοικία. Και εκεί οι μοναχοί, επιθυμώντας να διανείμουν χιτώνες, συγκεντρώθηκαν. Είπαν κι αυτοί -

«Αυτοί οι χιτώνες, φίλε, που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα, θα διανεμηθούν· θα συναινέσεις σε μερίδιο;» «Ναι, φίλε, θα συναινέσω». Αφού πήρε και από εκεί μερίδιο υφάσματος χιτώνος, πήγε σε άλλη κατοικία. Και εκεί οι μοναχοί, επιθυμώντας να διανείμουν χιτώνες, συγκεντρώθηκαν. Είπαν κι αυτοί - «Αυτοί οι χιτώνες, φίλε, που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα, θα διανεμηθούν· θα συναινέσεις σε μερίδιο;» «Ναι, φίλε, θα συναινέσω». Αφού πήρε και από εκεί μερίδιο υφάσματος χιτώνος, παίρνοντας μεγάλο δέμα χιτώνων, επέστρεψε πάλι στη Σαβάτθι. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Είσαι μεγάλης αξιέπαινης πράξης εσύ, φίλε Ουπανάντα· πολλοί χιτώνες σου εμφανίστηκαν». «Από πού σε μένα, φίλε, αξιέπαινη πράξη; Εδώ εγώ, φίλε, αφού ολοκλήρωσα την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στη Σαβάτθι, πήγα σε κάποια κατοικία χωριού. Εκεί οι μοναχοί, επιθυμώντας να διανείμουν χιτώνες, συγκεντρώθηκαν. Αυτοί μου είπαν: 'Αυτοί οι χιτώνες, φίλε, που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα, θα διανεμηθούν· θα συναινέσεις σε μερίδιο;' 'Ναι, φίλε, θα συναινέσω'. Αφού πήρα από εκεί μερίδιο υφάσματος χιτώνος, πήγα σε άλλη κατοικία. Και εκεί οι μοναχοί, επιθυμώντας να διανείμουν χιτώνες, συγκεντρώθηκαν. Κι αυτοί μου είπαν: 'Αυτοί οι χιτώνες, φίλε, που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα, θα διανεμηθούν· θα συναινέσεις σε μερίδιο;' 'Ναι, φίλε, θα συναινέσω'. Αφού πήρα και από εκεί μερίδιο υφάσματος χιτώνος, πήγα σε άλλη κατοικία. Και εκεί οι μοναχοί, επιθυμώντας να διανείμουν χιτώνες, συγκεντρώθηκαν. Κι αυτοί μου είπαν: 'Αυτοί οι χιτώνες, φίλε, που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα, θα διανεμηθούν· θα συναινέσεις σε μερίδιο;' 'Ναι, φίλε, θα συναινέσω'. Και από εκεί πήρα μερίδιο υφάσματος χιτώνος. Έτσι μου εμφανίστηκαν πολλοί χιτώνες». «Εσύ λοιπόν, φίλε Ουπανάντα, αφού ολοκλήρωσες την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή αλλού, συναινέσες σε μερίδιο υφάσματος χιτώνος αλλού;» «Ναι, φίλε». Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν ο σεβάσμιος Ουπανάντα, γιος των Σάκυα, αφού ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή αλλού, θα συναινούσε σε μερίδιο υφάσματος χιτώνος αλλού!» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, Ουπανάντα, αφού ολοκλήρωσες την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή αλλού, συναινέσες σε μερίδιο υφάσματος χιτώνος αλλού;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... Πώς λοιπόν εσύ, ανόητε άνθρωπε, αφού ολοκλήρωσες την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή αλλού, θα συναινείς σε μερίδιο υφάσματος χιτώνος αλλού. Αυτό, ανόητε άνθρωπε, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, από αυτόν που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή αλλού να γίνεται αποδεκτό μερίδιο υφάσματος χιτώνος αλλού. Όποιος συναινέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη όμως την περίοδο ο σεβάσμιος Ουπανάντα, γιος των Σάκυα, έμεινε μόνος κατά τη βροχερή εποχή σε δύο κατοικίες - «Έτσι θα μου προκύψουν πολλοί χιτώνες». Τότε σε αυτούς τους μοναχούς ήρθε η σκέψη: «Πώς άραγε πρέπει να δοθεί το μερίδιο υφάσματος χιτώνος στον σεβάσμιο Ουπανάντα, γιο των Σάκυα;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δώστε, μοναχοί, στον ανόητο άνθρωπο ένα μερίδιο. Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός μένει μόνος κατά τη βροχερή εποχή σε δύο κατοικίες - «Έτσι θα μου προκύψουν πολλοί χιτώνες». Αν μένει το μισό εκεί και το μισό εκεί, πρέπει να δοθεί το μισό μερίδιο υφάσματος χιτώνος εκεί και το μισό εκεί. Ή όπου μένει περισσότερο, από εκεί πρέπει να δοθεί το μερίδιο υφάσματος χιτώνος».

224. Πραγματεία για την υπόθεση του ασθενούς

365. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε πάθηση από διαταραχή του στομάχου. Αυτός κειτόταν βυθισμένος στα δικά του ούρα και περιττώματα. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων με τον σεβάσμιο Άναντα ως συνοδό μοναχό, πήγε εκεί όπου ήταν η κατοικία εκείνου του μοναχού. Ο Ευλογημένος είδε εκείνον τον μοναχό να κείται βυθισμένος στα δικά του ούρα και περιττώματα· αφού τον είδε, πήγε εκεί όπου ήταν εκείνος ο μοναχός· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον μοναχό: «Ποια είναι η πάθησή σου, μοναχέ;» «Έχω διαταραχή του στομάχου, Ευλογημένε». «Υπάρχει όμως σε σένα, μοναχέ, συμπαραστάτης;» «Δεν υπάρχει, Ευλογημένε». «Γιατί οι μοναχοί δεν σε φροντίζουν;» «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δεν κάνω τίποτα για τους μοναχούς· γι' αυτό οι μοναχοί δεν με φροντίζουν». Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πήγαινε, Άναντα, φέρε νερό, θα λούσουμε αυτόν τον μοναχό». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο, έφερε νερό. Ο Ευλογημένος έριξε το νερό. Ο σεβάσμιος Άναντα τον έπλυνε. Ο Ευλογημένος τον κράτησε από το κεφάλι. Ο σεβάσμιος Άναντα τον σήκωσε από τα πόδια και τον ξάπλωσαν στο κρεβάτι. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού συγκέντρωσε την κοινότητα μοναχών, ρώτησε τους μοναχούς: «Υπάρχει, μοναχοί, σε τάδε μοναστήρι μοναχός άρρωστος;» «Υπάρχει, Ευλογημένε». «Ποια είναι η πάθηση εκείνου του μοναχού, μοναχοί;» «Εκείνος ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, έχει πάθηση από διαταραχή του στομάχου». «Υπάρχει όμως, μοναχοί, συμπαραστάτης εκείνου του μοναχού;» «Δεν υπάρχει, Ευλογημένε». «Γιατί οι μοναχοί δεν σε φροντίζουν;» «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός δεν κάνει τίποτα για τους μοναχούς· γι' αυτό οι μοναχοί δεν τον φροντίζουν». «Δεν έχετε, μοναχοί, μητέρα, δεν έχετε πατέρα, που θα σας φρόντιζαν. Αν εσείς, μοναχοί, δεν φροντίζετε ο ένας τον άλλον, τότε ποιος λοιπόν θα φροντίζει; Όποιος, μοναχοί, θα με φρόντιζε, αυτός ας φροντίζει τον άρρωστο. Αν έχει μέντορα, από τον μέντορα πρέπει να φροντίζεται για όλη τη ζωή· πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του. Αν έχει δάσκαλο, από τον δάσκαλο πρέπει να φροντίζεται για όλη τη ζωή· πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του. Αν έχει συγκάτοικο μαθητή, από τον συγκάτοικο μαθητή πρέπει να φροντίζεται για όλη τη ζωή· πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του. Αν έχει μαθητευόμενο, από τον μαθητευόμενο πρέπει να φροντίζεται για όλη τη ζωή· πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του. Αν έχει ομόμέντορα, από τον ομόμέντορα πρέπει να φροντίζεται για όλη τη ζωή· πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του. Αν έχει ομοδάσκαλο, από τον ομοδάσκαλο πρέπει να φροντίζεται για όλη τη ζωή· πρέπει να περιμένει την ανάρρωσή του. Αν δεν έχει μέντορα ή δάσκαλο ή συγκάτοικο μαθητή ή μαθητευόμενο ή ομόμέντορα ή ομοδάσκαλο, από την Κοινότητα πρέπει να φροντίζεται. Αν δεν φροντίζει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

366. Ένας ασθενής, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες είναι δύσκολο να τον συμπαραστέκονται - δεν πράττει το κατάλληλο, δεν γνωρίζει το μέτρο στο κατάλληλο, δεν παίρνει φάρμακο, δεν αποκαλύπτει την ασθένεια όπως πραγματικά είναι στον παραστάτη ασθενούς που επιθυμεί το καλό του - ότι επιδεινώνεται ή ότι βελτιώνεται ή ότι παραμένει σταθερή - είναι από τη φύση του μη ανεκτικός στα

εγερμένα σωματικά αισθήματα που είναι οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, αηδή και απειλητικά για τη ζωή. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένοι ο ασθενής είναι δύσκολο να τον συμπαραστέκονται.

Ένας ασθενής, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες είναι εύκολο να τον συμπαραστέκονται - πράττει το κατάλληλο, γνωρίζει το μέτρο στο κατάλληλο, παίρνει φάρμακο, αποκαλύπτει την ασθένεια όπως πραγματικά είναι στον παραστάτη ασθενούς που επιθυμεί το καλό του - ότι επιδεινώνεται ή ότι βελτιώνεται ή ότι παραμένει σταθερή - είναι από τη φύση του ανεκτικός στα εγερμένα σωματικά αισθήματα που είναι οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, αηδή και απειλητικά για τη ζωή. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο ασθενής είναι εύκολο να τον συμπαραστέκονται.

Ένας παραστάτης ασθενούς, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες δεν είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν ασθενή - δεν είναι ικανός να προετοιμάσει φάρμακο, δεν γνωρίζει το κατάλληλο και το ακατάλληλο, φέρνει το ακατάλληλο, απομακρύνει το κατάλληλο, συμπαραστέκεται στον ασθενή για υλικά κέρδη, όχι με φιλική συνείδηση, αποστρέφεται να απομακρύνει περίττωμα ή ούρα ή σάλιο ή εμετό, δεν είναι ικανός κατά καιρούς να διδάξει, να παρακινήσει, να ενθαρρύνει και να ευχαριστήσει τον ασθενή με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο παραστάτης ασθενούς δεν είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν ασθενή.

Ένας παραστάτης ασθενούς, μοναχοί, προικισμένος με πέντε ιδιότητες είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν ασθενή - είναι ικανός να προετοιμάσει φάρμακο, γνωρίζει το κατάλληλο και το ακατάλληλο, απομακρύνει το ακατάλληλο, φέρνει το κατάλληλο, συμπαραστέκεται στον ασθενή με φιλική συνείδηση, όχι για υλικά κέρδη, δεν αποστρέφεται να απομακρύνει περίττωμα ή ούρα ή σάλιο ή εμετό, είναι ικανός κατά καιρούς να διδάξει, να παρακινήσει, να ενθαρρύνει και να ευχαριστήσει τον ασθενή με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο παραστάτης ασθενούς είναι ικανός να συμπαραστέκεται σε έναν ασθενή.

Τέλος της πραγματείας για την υπόθεση του ασθενούς.

225. Πραγματεία για την περιουσία του αποθανόντος

367. Εκείνη την περίοδο δύο μοναχοί ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο στην επαρχία των Κοσάλα. Αυτοί έφτασαν σε κάποια κατοικία. Εκεί κάποιος μοναχός ήταν άρρωστος. Τότε σε αυτούς τους μοναχούς ήρθε η σκέψη: «Η φροντίδα των ασθενών, φίλε, έχει επαινεθεί από τον Ευλογημένο. Λοιπόν, φίλε, ας φροντίσουμε αυτόν τον μοναχό». Αυτοί τον φρόντισαν. Αυτός ενώ φροντιζόταν από αυτούς πέθανε. Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού πήραν το κύπελλο και τους χιτώνες εκείνου του μοναχού και πήγαν στη Σαβάτθι, ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Όταν ένας μοναχός, μοναχοί, πεθάνει, η Κοινότητα είναι ο ιδιοκτήτης του κυπέλλου και των χιτώνων· επιπλέον όμως οι παραστάτες ασθενούς είναι πολύ βοηθητικοί. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνονται από την Κοινότητα οι τρεις χιτώνες και το κύπελλο στους παραστάτες ασθενούς. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δίνονται. Εκείνος ο

μοναχός παραστάτης ασθενούς, αφού πλησιάσει την Κοινότητα, πρέπει να πει έτσι: 'Ο τάδε, σεβάσμιε κύριε, μοναχός πέθανε. Αυτοί είναι οι τρεις χιτώνες του και το κύπελλο'». Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Ο τάδε μοναχός πέθανε. Αυτοί είναι οι τρεις χιτώνες του και το κύπελλο. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει αυτούς τους τρεις χιτώνες και το κύπελλο στους παραστάτες ασθενούς. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Ο τάδε μοναχός πέθανε. Αυτοί είναι οι τρεις χιτώνες του και το κύπελλο. Η Κοινότητα δίνει αυτούς τους τρεις χιτώνες και το κύπελλο στους παραστάτες ασθενούς. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται τη δωρεά αυτών των τριών χιτώνων και του κυπέλλου στους παραστάτες ασθενούς, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Αυτοί οι τρεις χιτώνες και το κύπελλο δόθηκαν από την Κοινότητα στους παραστάτες ασθενούς. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

368. Εκείνη την περίοδο κάποιος δόκιμος είχε πεθάνει. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Όταν ένας δόκιμος, μοναχοί, πεθάνει, η Κοινότητα είναι ο ιδιοκτήτης του κυπέλλου και των χιτώνων· επιπλέον όμως οι παραστάτες ασθενούς είναι πολύ βοηθητικοί. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνονται από την Κοινότητα ο χιτώνας και το κύπελλο στους παραστάτες ασθενούς. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δίνονται. Εκείνος ο μοναχός παραστάτης ασθενούς, αφού πλησιάσει την Κοινότητα, πρέπει να πει έτσι: "Ο τάδε, σεβάσμιε κύριε, δόκιμος πέθανε· αυτός είναι ο χιτώνας του και το κύπελλο". Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Ο τάδε δόκιμος πέθανε. Αυτός είναι ο χιτώνας του και το κύπελλο. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει αυτόν τον χιτώνα και το κύπελλο στους παραστάτες ασθενούς. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Ο τάδε δόκιμος πέθανε. Αυτός είναι ο χιτώνας του και το κύπελλο. Η Κοινότητα δίνει αυτόν τον χιτώνα και το κύπελλο στους παραστάτες ασθενούς. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται τη δωρεά αυτού του χιτώνα και του κυπέλλου στους παραστάτες ασθενούς, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

Αυτός ο χιτώνας και το κύπελλο δόθηκαν από την Κοινότητα στους παραστάτες ασθενούς. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

369. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός και ένας δόκιμος φρόντιζαν έναν ασθενή. Αυτός ενώ φροντιζόταν από αυτούς πέθανε. Τότε σε εκείνον τον μοναχό παραστάτη του ασθενούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Πώς άραγε πρέπει να δοθεί το μερίδιο υφάσματος χιτώνος στον δόκιμο παραστάτη ασθενούς;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται ίσο μερίδιο στον δόκιμο παραστάτη ασθενούς».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός με πολλά αγαθά και πολλά αναγκαία είδη είχε πεθάνει. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Όταν ένας μοναχός, μοναχοί, πεθάνει, η Κοινότητα είναι ο ιδιοκτήτης του κυπέλλου και των χιτώνων· επιπλέον όμως οι παραστάτες ασθενούς είναι πολύ βοηθητικοί. Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνονται από την Κοινότητα οι τρεις χιτώνες και το κύπελλο στους παραστάτες ασθενούς. Ό,τι εκεί είναι ελαφρά αγαθά και ελαφρά αναγκαία είδη, αυτά να διανέμονται από την Κοινότητα που είναι παρούσα. Ό,τι εκεί είναι βαριά αγαθά και βαριά αναγκαία είδη, αυτά είναι αναπαλλοτρίωτα και αδιαίρετα για την Κοινότητα των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα, παρόντων και μελλοντικών».

Τέλος της πραγματείας για την περιουσία του αποθανόντος.

226. Πραγματεία για την απόρριψη της γύμνιας

370. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός, αφού έγινε γυμνός, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους επαινεί τον ολιγαρκή, τον ικανοποιημένο, τον αποσυνδεδεμένο, τον αυστηρά ασκούμενο, τον ευπρεπή, αυτόν που δεν συσσωρεύει, αυτόν που διεγείρει την ενεργητικότητα. Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η γυμνότητα με πολλούς τρόπους οδηγεί στην ολιγάρκεια, στην ικανοποίηση, στην αποσύνδεση, στην αυστηρή άσκηση, στην ευπρέπεια, στη μη συσσώρευση, στη διέγερση της ενεργητικότητας. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να επιτρέψει τη γυμνότητα στους μοναχούς». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος: «Ακατάλληλο, ανόητε άνθρωπε, απρεπές, ανάρμοστο, ανάρμοστο για ασκητή, ανεπίτρεπτο, δεν πρέπει να γίνει. Πώς λοιπόν εσύ, ανόητε άνθρωπε, θα αναλάβεις τη γυμνότητα, μια ανάληψη των αλλόδοξων. Αυτό, ανόητε άνθρωπε, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ...» αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να αναλαμβάνεται η γυμνότητα, μια ανάληψη των αλλόδοξων. Όποιος αναλάβει, σοβαρό παράπτωμα».

Τέλος της πραγματείας για την απόρριψη της γύμνιας.

227. Πραγματεία για την απόρριψη του ενδύματος από γρασίδι και των λοιπών

371. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός, αφού φόρεσε ένδυμα από γρασίδι... κ.λπ... αφού φόρεσε ένδυμα από φλοιό... κ.λπ... αφού φόρεσε ένδυμα από σανίδες... κ.λπ... αφού φόρεσε μάλλινη κουβέρτα από μαλλιά... κ.λπ... αφού φόρεσε μάλλινη κουβέρτα από τρίχες ουράς... κ.λπ... αφού φόρεσε φτερά κουκουβάγιας... κ.λπ... αφού φόρεσε δέρμα αντιλόπης, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους επαινεί τον ολιγαρκή, τον ικανοποιημένο, τον αποσυνδεδεμένο, τον αυστηρά ασκούμενο, τον ευπρεπή, αυτόν που δεν συσσωρεύει, αυτόν που διεγείρει την ενεργητικότητα. Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το δέρμα αντιλόπης με πολλούς τρόπους οδηγεί στην ολιγάρκεια, στην ικανοποίηση, στην αποσύνδεση, στην αυστηρή άσκηση, στην ευπρέπεια, στη μη συσσώρευση, στη διέγερση της ενεργητικότητας. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να επιτρέψει το δέρμα αντιλόπης στους μοναχούς». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος: «Ακατάλληλο, ανόητε άνθρωπε, απρεπές, ανάρμοστο, ανάρμοστο για ασκητή, ανεπίτρεπτο, δεν πρέπει να γίνει. Πώς λοιπόν εσύ, ανόητε άνθρωπε, θα φοράς δέρμα αντιλόπης, σεκταριστικό έμβλημα. Αυτό, ανόητε άνθρωπε, δεν είναι για την

πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί, δεν πρέπει να φοριέται δέρμα αντιλόπης, σεκταριστικό έμβλημα. Όποιος φορέσει, σοβαρό παράπτωμα».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός, αφού φόρεσε μίσχο φυτού άκκα... κ.λπ...αφού φόρεσε κουρέλι, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους επαινεί τον ολιγαρκή, τον ικανοποιημένο, τον αποσυνδεδεμένο, τον αυστηρά ασκούμενο, τον ευπρεπή, αυτόν που δεν συσσωρεύει, αυτόν που διεγείρει την ενεργητικότητα. Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το κουρέλι με πολλούς τρόπους οδηγεί στην ολιγάρκεια, στην ικανοποίηση, στην αποσύνδεση, στην αυστηρή άσκηση, στην ευπρέπεια, στη μη συσσώρευση, στη διέγερση της ενεργητικότητας. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να επιτρέψει το κουρέλι στους μοναχούς». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος: «Ακατάλληλο, ανόητε άνθρωπε, απρεπές, ανάρμοστο, ανάρμοστο για ασκητή, ανεπίτρεπτο, δεν πρέπει να γίνει. Πώς λοιπόν εσύ, ανόητε άνθρωπε, θα φοράς κουρέλι. Αυτό, ανόητε άνθρωπε, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί, δεν πρέπει να φοριέται κουρέλι. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της πραγματείας για την απόρριψη του ενδύματος από γρασίδι και των λοιπών.

228. Πραγματεία για την απόρριψη του ολόκληρου μπλε και των λοιπών

372. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι φορούσαν ολογάλαζους χιτώνες... κ.λπ... φορούσαν ολοκίτρινους χιτώνες... κ.λπ... φορούσαν ολοκόκκινους χιτώνες... κ.λπ... φορούσαν χιτώνες ολόκληρους βαμμένους με ερυθρόδανο... κ.λπ... φορούσαν ολομαύρους χιτώνες... κ.λπ... φορούσαν χιτώνες ολόκληρους βαμμένους με έντονο κόκκινο... κ.λπ... φορούσαν χιτώνες ολόκληρους βαμμένους με έντονο κίτρινο... κ.λπ... φορούσαν χιτώνες με άκοπα κρόσσια... κ.λπ... φορούσαν χιτώνες με μακριά κρόσσια... κ.λπ... φορούσαν χιτώνες με κρόσσια σε σχήμα λουλουδιού... κ.λπ... φορούσαν χιτώνες με κρόσσια σε σχήμα κουκούλας φιδιού... κ.λπ... φορούσαν θώρακα... κ.λπ... φορούσαν ένδυμα από φλοιό δέντρου... κ.λπ... φορούσαν τουρμπάνι. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκκα, θα φορούν τουρμπάνι, όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται ολογάλαζοι χιτώνες, δεν πρέπει να φοριούνται ολοκίτρινοι χιτώνες, δεν πρέπει να φοριούνται ολοκόκκινοι χιτώνες, δεν πρέπει να φοριούνται χιτώνες ολόκληροι βαμμένοι με ερυθρόδανο, δεν πρέπει να φοριούνται ολομαύροι χιτώνες, δεν πρέπει να φοριούνται χιτώνες ολόκληροι βαμμένοι με έντονο κόκκινο, δεν πρέπει να φοριούνται χιτώνες ολόκληροι βαμμένοι με έντονο κίτρινο, δεν πρέπει να φοριούνται χιτώνες με άκοπα κρόσσια, δεν πρέπει να φοριούνται χιτώνες με μακριά κρόσσια, δεν πρέπει να φοριούνται χιτώνες με κρόσσια σε σχήμα λουλουδιού, δεν πρέπει να φοριούνται χιτώνες με κρόσσια σε σχήμα κουκούλας φιδιού, δεν πρέπει να φοριέται θώρακας, δεν πρέπει να φοριέται ένδυμα από φλοιό δέντρου, δεν πρέπει να φοριέται τουρμπάνι. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της πραγματείας για την απόρριψη του ολόκληρου μπλε και των λοιπών.

229. Πραγματεία για τον μη εγερμένο χιτώνα αυτών που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή

373. Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, πριν εμφανιστεί ο χιτώνας, και έφευγαν, και εγκατέλειπαν τη μοναστική κοινότητα, και πέθαιναν, και δήλωναν ότι είναι δόκιμοι, και δήλωναν ότι είναι αυτοί που απέρριψαν την εξάσκηση, και δήλωναν ότι είναι αυτοί που διέπραξαν έσχατο παράπτωμα, και δήλωναν ότι είναι παράφρονες, και δήλωναν ότι είναι διανοητικά διαταραγμένοι, και δήλωναν ότι είναι πάσχοντες από πόνο, και δήλωναν ότι είναι ανεσταλμένοι για μη αναγνώριση παραπτώματος, και δήλωναν ότι είναι ανεσταλμένοι για μη επανόρθωση παραπτώματος, και δήλωναν ότι είναι ανεσταλμένοι για μη παραίτηση από κακόβουλη άποψη, και δήλωναν ότι είναι ευνούχοι, και δήλωναν ότι είναι αυτοί που συγκατοικούν με κλοπή, και δήλωναν ότι είναι αυτοί που προσχώρησαν σε άλλες σέκτες, και δήλωναν ότι είναι ζώα, και δήλωναν ότι είναι μητροκτόνοι, και δήλωναν ότι είναι πατροκτόνοι, και δήλωναν ότι είναι δολοφόνοι ενός Άραχαντ, και δήλωναν ότι είναι πλανευτές γυναικών μοναχών, και δήλωναν ότι είναι σχισματικοί, και δήλωναν ότι είναι αυτοί που τραυματίζουν, και δήλωναν ότι είναι ερμαφρόδιτοι. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο.

374. Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή φεύγει πριν εμφανιστεί ο χιτώνας· αν υπάρχει κατάλληλος αποδέκτης, πρέπει να δοθεί.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, πριν εμφανιστεί ο χιτώνας, εγκαταλείπει τη μοναστική κοινότητα, πεθαίνει, δηλώνει ότι είναι δόκιμος, δηλώνει ότι είναι αυτός που απέρριψε την εξάσκηση, δηλώνει ότι είναι αυτός που διέπραξε έσχατο παράπτωμα· η μοναστική κοινότητα είναι ο ιδιοκτήτης.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, πριν εμφανιστεί ο χιτώνας, δηλώνει ότι είναι παράφρων, δηλώνει ότι είναι διανοητικά διαταραγμένος, δηλώνει ότι είναι πάσχων από πόνο, δηλώνει ότι είναι ανεσταλμένος για μη αναγνώριση παραπτώματος, δηλώνει ότι είναι ανεσταλμένος για μη επανόρθωση παραπτώματος, δηλώνει ότι είναι ανεσταλμένος για μη παραίτηση από κακόβουλη άποψη· αν υπάρχει κατάλληλος αποδέκτης, πρέπει να δοθεί.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, πριν εμφανιστεί ο χιτώνας, δηλώνει ότι είναι ευνούχος, δηλώνει ότι είναι αυτός που συγκατοικεί με κλοπή, δηλώνει ότι είναι αυτός που προσχώρησε σε άλλες σέκτες, δηλώνει ότι είναι ζώο, δηλώνει ότι είναι μητροκτόνος, δηλώνει ότι είναι πατροκτόνος, δηλώνει ότι είναι δολοφόνος ενός Άραχαντ, δηλώνει ότι είναι πλανευτής γυναικών μοναχών, δηλώνει ότι είναι σχισματικός, δηλώνει ότι είναι αυτός που τραυματίζει, δηλώνει ότι είναι ερμαφρόδιτος· η μοναστική κοινότητα είναι ο ιδιοκτήτης.

375. Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή φεύγει αφού εμφανίστηκε ο χιτώνας αλλά δεν μοιράστηκε· αν υπάρχει κατάλληλος αποδέκτης, πρέπει να δοθεί.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, αφού εμφανίστηκε ο χιτώνας αλλά δεν μοιράστηκε, εγκαταλείπει τη μοναστική κοινότητα, πεθαίνει, δηλώνει ότι είναι δόκιμος, δηλώνει ότι είναι αυτός που απέρριψε την εξάσκηση, δηλώνει ότι είναι αυτός που διέπραξε έσχατο παράπτωμα· η μοναστική κοινότητα είναι ο ιδιοκτήτης.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, αφού εμφανίστηκε ο χιτώνας αλλά δεν μοιράστηκε, δηλώνει ότι είναι παράφρων. Δηλώνει ότι είναι διανοητικά διαταραγμένος, δηλώνει ότι είναι πάσχων από πόνο, δηλώνει ότι είναι ανεσταλμένος για μη αναγνώριση παραπτώματος, δηλώνει ότι είναι ανεσταλμένος για μη επανόρθωση παραπτώματος, δηλώνει ότι είναι ανεσταλμένος για μη παραίτηση από κακόβουλη άποψη· αν υπάρχει κατάλληλος αποδέκτης, πρέπει να δοθεί.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, αφού εμφανίστηκε ο χιτώνας αλλά δεν μοιράστηκε, δηλώνει ότι είναι ευνούχος, δηλώνει ότι είναι αυτός που συγκατοικεί με κλοπή, δηλώνει ότι είναι αυτός που προσχώρησε σε άλλες σέκτες, δηλώνει ότι είναι ζώο, δηλώνει ότι είναι μητροκτόνος, δηλώνει ότι είναι πατροκτόνος, δηλώνει ότι είναι δολοφόνος ενός Άραχαντ, δηλώνει ότι είναι πλανευτής γυναικών μοναχών, δηλώνει ότι είναι σχισματικός, δηλώνει ότι είναι αυτός που τραυματίζει, δηλώνει ότι είναι ερμαφρόδιτος· η μοναστική κοινότητα είναι ο ιδιοκτήτης.

Τέλος της πραγματείας για τον μη εγερμένο χιτώνα αυτών που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή.

230. Πραγματεία για την έγερση χιτώνα όταν η Κοινότητα είναι διασπασμένη

376. Εδώ επίσης, μοναχοί, πριν εμφανιστεί ο χιτώνας στους μοναχούς που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, η Κοινότητα διασπάται. Εκεί οι άνθρωποι δίνουν νερό σε μία μερίδα, δίνουν χιτώνα σε μία μερίδα - λέγοντας «δίνουμε στην Κοινότητα». Αυτό πράγματι ανήκει στην Κοινότητα.

Εδώ επίσης, μοναχοί, πριν εμφανιστεί ο χιτώνας στους μοναχούς που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, η Κοινότητα διασπάται. Εκεί οι άνθρωποι δίνουν νερό σε μία μερίδα, δίνουν χιτώνα σε εκείνη ακριβώς τη μερίδα - λέγοντας «δίνουμε στην Κοινότητα». Αυτό πράγματι ανήκει στην Κοινότητα.

Εδώ επίσης, μοναχοί, πριν εμφανιστεί ο χιτώνας στους μοναχούς που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, η Κοινότητα διασπάται. Εκεί οι άνθρωποι δίνουν νερό σε μία μερίδα, δίνουν χιτώνα σε μία μερίδα - λέγοντας «δίνουμε στη μερίδα». Αυτό πράγματι ανήκει στη μερίδα.

Εδώ επίσης, μοναχοί, πριν εμφανιστεί ο χιτώνας στους μοναχούς που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, η Κοινότητα διασπάται. Εκεί οι άνθρωποι δίνουν νερό σε μία μερίδα, δίνουν χιτώνα σε εκείνη ακριβώς τη μερίδα - λέγοντας «δίνουμε στη μερίδα». Αυτό πράγματι ανήκει στη μερίδα.

Εδώ επίσης, μοναχοί, αφού εμφανίστηκε ο χιτώνας στους μοναχούς που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή αλλά δεν μοιράστηκε, η Κοινότητα διασπάται. Πρέπει να μοιραστεί σε όλους ίσα.

Τέλος της πραγματείας για την έγερση χιτώνα όταν η Κοινότητα είναι διασπασμένη.

231. Πραγματεία για την παρανόηση και την ορθή κατανόηση και τα λοιπά

377. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Ρεβάτα έστειλε έναν χιτώνα για τον σεβάσμιο Σαριπούττα μέσω κάποιου μοναχού - «Δώσε αυτόν τον χιτώνα στον πρεσβύτερο μοναχό». Τότε εκείνος ο μοναχός στη μέση του δρόμου πήρε εκείνον τον χιτώνα λόγω της οικειότητας με τον σεβάσμιο Ρεβάτα. Τότε ο σεβάσμιος Ρεβάτα, αφού συναντήθηκε με τον σεβάσμιο Σαριπούττα, ρώτησε: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, έστειλα έναν χιτώνα για τον πρεσβύτερο μοναχό. Έφτασε εκείνος ο χιτώνας;» «Δεν βλέπω, φίλε, εκείνον τον χιτώνα». Τότε ο σεβάσμιος Ρεβάτα είπε σε εκείνον τον μοναχό: «Εγώ, φίλε, έστειλα έναν χιτώνα για τον πρεσβύτερο μοναχό μέσω του σεβάσμιου. Πού είναι εκείνος ο χιτώνας;» «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, πήρα εκείνον τον χιτώνα λόγω της οικειότητας με τον σεβάσμιο». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο.

378. Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δώσε αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν που τον στέλνει. Ορθώς ελήφθη. Τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν στον οποίο αποστέλλεται. Εσφαλμένως ελήφθη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δώσε αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν στον οποίο αποστέλλεται. Εσφαλμένως ελήφθη. Τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν που τον στέλνει. Ορθώς ελήφθη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δώσε αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου ακούει - αυτός που τον στέλνει έχει πεθάνει. Καθορίζει τον χιτώνα του αποθανόντος για τον εαυτό του. Ορθώς καθορίστηκε. Τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν στον οποίο αποστέλλεται. Εσφαλμένως ελήφθη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δώσε αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου ακούει - αυτός στον οποίο αποστέλλεται έχει πεθάνει. Καθορίζει τον χιτώνα του αποθανόντος για τον εαυτό του. Εσφαλμένως καθορίστηκε. Τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν που τον στέλνει. Ορθώς ελήφθη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δώσε αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου ακούει - και οι δύο έχουν πεθάνει. Καθορίζει τον χιτώνα του αποθανόντος αυτού που τον στέλνει για τον εαυτό του. Ορθώς καθορίστηκε. Καθορίζει τον χιτώνα του αποθανόντος αυτού στον οποίο αποστέλλεται για τον εαυτό του. Εσφαλμένως καθορίστηκε.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δίνω αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν που τον στέλνει. Εσφαλμένως ελήφθη. Τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν στον οποίο αποστέλλεται. Ορθώς ελήφθη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δίνω αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν στον οποίο αποστέλλεται. Ορθώς ελήφθη. Τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν που τον στέλνει. Εσφαλμένως ελήφθη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δίνω αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου ακούει - «Αυτός που στέλνει πέθανε». Καθορίζει τον χιτώνα του αποθανόντος για τον εαυτό του. Εσφαλμένως καθορίστηκε. Τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν στον οποίο αποστέλλεται. Ορθώς ελήφθη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δίνω αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου ακούει - «Αυτός στον οποίο στέλνεται πέθανε». Καθορίζει τον χιτώνα του αποθανόντος για τον εαυτό του. Ορθώς καθορίστηκε. Τον παίρνει λόγω της οικειότητας με αυτόν που τον στέλνει. Εσφαλμένως ελήφθη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός στέλνει έναν χιτώνα στα χέρια ενός μοναχού - «Δίνω αυτόν τον χιτώνα στον τάδε». Αυτός στη μέση του δρόμου ακούει «και οι δύο πέθαναν». Καθορίζει τον χιτώνα του αποθανόντος αυτού που τον στέλνει για τον εαυτό του. Εσφαλμένως καθορίστηκε. Καθορίζει τον χιτώνα του αποθανόντος αυτού στον οποίο αποστέλλεται για τον εαυτό του. Ορθώς καθορίστηκε.

Τέλος της πραγματείας για την παρανόηση και την ορθή κατανόηση και τα λοιπά.

232. Πίνακας περιεχομένων των οκτώ χιτώνων

379. Υπάρχουν αυτοί οι οκτώ λόγοι, μοναχοί, για την απόκτηση χιτώνα -δίνει στο σύνορο, δίνει με συμφωνία, δίνει με ανακοίνωση της προσφερόμενης τροφής, δίνει στην Κοινότητα, δίνει στις αμφοτέρες κοινότητες, δίνει στην Κοινότητα που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, δίνει αναφέροντας, δίνει σε άτομο.

Δίνει στο σύνορο - όσοι μοναχοί έχουν έρθει εντός του συνόρου, από αυτούς πρέπει να διανεμηθεί. Δίνει με συμφωνία - αρκετές κατοικίες έχουν ίσο κέρδος· όταν δοθεί σε μία κατοικία, έχει δοθεί παντού. Δίνει με ανακοίνωση της προσφερόμενης τροφής· εκεί όπου γίνονται οι σταθερές υπηρεσίες για την Κοινότητα, εκεί δίνει. Δίνει στην Κοινότητα· πρέπει να διανεμηθεί από την Κοινότητα που είναι παρούσα. Δίνει στις αμφοτέρες κοινότητες· ακόμα κι αν υπάρχουν πολλοί μοναχοί και μία μοναχή, πρέπει να δοθεί το μισό· ακόμα κι αν υπάρχουν πολλές μοναχές και ένας μοναχός, πρέπει να δοθεί το μισό. Δίνει στην Κοινότητα που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή· όσοι μοναχοί ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή σε εκείνη την κατοικία, από αυτούς πρέπει να διανεμηθεί. Δίνει αναφέροντας· είτε σε χυλό ρυζιού είτε σε γεύμα είτε σε στερεά τροφή είτε σε χιτώνα είτε σε κατάλυμα είτε σε φάρμακο. Δίνει σε άτομο· «Δίνω αυτόν τον χιτώνα στον τάδε».

Τέλος του πίνακα περιεχομένων των οκτώ χιτώνων.

Το κεφάλαιο του χιτώνα, όγδοο.

233. Η σύνοψή του

Ένας κάτοικος του Ρατζάγκαχα, αφού είδε στη Βεσάλι την εταίρα· αφού πήγε πάλι στη Ρατζάγκαχα, το ανέφερε στον βασιλιά.

Ο γιος της Σαλαβατικά, πράγματι ο γιος του Αμπάγια· «Ζει», από τον πρίγκιπα, ονομάστηκε Τζίβακα έτσι.

Αυτός πράγματι αφού πήγε στην Τακκασίλα, αφού έμαθε τη μεγάλη ιατρική·
την επταετή ασθένεια, με ρινική θεραπεία αφαίρεσε.

Την πάθηση από έλκος του βασιλιά, με αλοιφή αφαίρεσε·
και εμένα και τον γυναικωνίτη, και την Κοινότητα του Βούδα υπηρέτησε.

Και ο πλούσιος του Ρατζάγκαχα, θεραπεύτηκε από εντερικό κόμπο·
τη μεγάλη ασθένεια του Πατζότα, με πόση βουτύρου αφαίρεσε.

Και την υπόθεση του Σιβέγια, γεμάτο με λίπος·
με τρεις χούφτες λωτού, τριάντα καθαρτικά.

Ζήτησε ως ευχή την κανονική κατάσταση, και δέχτηκε το ύφασμα Σιβέγια·
και χιτώνα ως δωρεά από λαϊκούς, επέτρεψε ο Τατχάγκατα.

Στη Ρατζάγκαχα και στην επαρχία πολύς, εγέρθηκε χιτώνας·
μανδύας και μεταξωτό, χνουδωτό κλινοσκέπασμα και ύφασμα αξίας μισού
κασί.

Και ποικίλη ικανοποίηση, και δεν ήρθαν και ήρθαν·
Πρώτα μετά όμοια, και συμφωνία αντιμετώπισαν.

Αποθήκη και αφύλακτη, εξεδίωκαν έτσι ακριβώς και·
αφθονία και θόρυβος, πώς να διανείμει πώς να δώσει.

Με το δικό του επιπλέον μερίδιο, μερίδιο πώς να δώσει·
με κοπριά κρύο νερό, να διασχίσει δεν γνώριζαν.

Τοποθετώντας σε δοχείο, και σε πιάτο και στο δάπεδο·
ανάμεσα σε τερμίτες φθείρονται, και με ένα απλωμένο.

Τραχιά κομμένα κρόσσια δεμένα, είδε φορτωμένους·
αφού ερεύνησε ο σοφός των Σάκυα, επέτρεψε τους τρεις χιτώνες.

Με άλλο επιπλέον, εγέρθηκε τρύπα ακριβώς και·
ο κυρίαρχος τεσσάρων ηπείρων ευλογία ζήτησε, να δώσει ύφασμα για την
βροχερή εποχή.

Για επισκέπτη ταξιδιώτη ασθενή, και συμπαραστάτη και φάρμακο·
σταθερό και ύφασμα νερού, εξαίσιο πολύ μικρό.

Χοντρό με κρόσσια στην άκρη λινό, πλήρης καθορισμός·
τελευταίο έγινε σοβαρό, διαγώνια νήμα έχυσε.

Ξηλώνονται δεν επαρκούν, και επιπλέον πολλά και·
στο Άντχαβανα από ληημοσύνη, ένας βροχερή εποχή στην εποχή και.

Δύο αδελφοί στη Ρατζάγκαχα, ο Ουπανάντα πάλι σε δύο·
διαταραχή στομάχου ασθενής, και οι δύο επίσης άρρωστοι.

Γυμνοί γρασίδι κούσα ένδυμα από φλοιό, σανίδα μάλλινη κουβέρτα από

μαλλιά·

και φτερά άγριου ζώου και κουκουβάγιας, δέρμα αντιλόπης στέλεχος σουάλλου.

Κουρέλι μπλε και κίτρινο, κόκκινο και με βαθυκόκκινο·

μαύρο με όνομα μεγάλη σκηνή, ακόμη και ακοπτά κρόσσια.

Μακριά λουλούδια κουκούλα κρόσσια, θώρακας περιτύλιγμα φλοιού·

πριν εμφανιστεί φεύγει, η Κοινότητα διασπάται αμέσως.

Σε μερίδα δίνουν στην Κοινότητα, ο σεβάσμιος Ρεβάτα έστειλε·

με εμπιστοσύνη λαμβάνει καθορίζει, οκτώ λόγοι χιτώνων.

Σε αυτό το κεφάλαιο οι υποθέσεις ενενήντα έξι.

Τέλος του κεφαλαίου του χιτώνα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το

PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής. 3. Το μεγάλο κεφάλαιο. 8. Η ενότητα για τους χιτώνες έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org